Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA 2001/89/EK

(2001. gada 23. oktobris)

par Kopienas pasākumiem klasiskā cūku mēra kontrolei

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 316, 1.12.2001., 5. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Lēmums 2006/911/EK (2006. gada 5. decembris)	L 346	41	9.12.2006.
►**M2**	Padomes Direktīva 2006/104/EK (2006. gada 20. novembrī)	L 363	352	20.12.2006.
►**M3**	Komisijas Lēmums 2007/729/EK (2007. gada 7. novembris)	L 294	26	13.11.2007.

Grozīta ar:

►**A1**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.

▼B

PADOMES DIREKTĪVA 2001/89/EK

(2001. gada 23. oktobris)

par Kopienas pasākumiem klasiskā cūku mēra kontrolei

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ([4]),

tā kā:

(1) Padomes 1980. gada 22. janvāra Direktīvā 80/217/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus klasiskā cūku mēra kontrolei ([5]), ir izdarīti bieži un būtiski grozījumi. Tā kā minētā direktīva atkal jāgroza, skaidrības un racionalizācijas labad tā būtu jāpārstrādā vienā tekstā.

(2) Tā kā dzīvi dzīvnieki ir uzskaitīti Līguma I pielikumā, viens no Kopienas uzdevumiem veterinārijas jomā ir uzlabot cūku veselības stāvokli, ar to atvieglojot cūku un cūku izcelsmes produktu tirdzniecību, lai nodrošinātu šīs nozares attīstību.

(3) Klasiskā cūku mēra uzliesmojuma gadījumā Kopienas līmenī jāizveido kontroles pasākumi slimības apkarošanai, lai būtu nodrošināta cūkkopības nozares attīstība un lai būtu izdarīts ieguldījums dzīvnieku veselības aizsardzībā Kopienā.

(4) Klasiskā cūku mēra uzliesmojums var pieņemt epizootisku raksturu, izraisot mirstību un traucējumus tādā mērogā, kas apdraud konkrēti cūkkopības nozares rentabilitāti kopumā.

(5) Pasākumi būtu jāpieņem, tiklīdz rodas aizdomas par slimības klātbūtni, lai slimības klātbūtnes apstiprināšanas gadījumā var nekavējoties un efektīvi rīkoties, tostarp veicot inficētās saimniecības depopulāciju.

(6) Uzliesmojuma gadījumā jānovērš arī jebkura turpmāka slimības izplatība, rūpīgi pārraugot iespējami inficēto dzīvnieku pārvietošanu un produktu izmantošanu, tīrot un dezinficējot inficētās telpas, izveidojot uzraudzības un aizsardzības zonas ap slimības perēkli un vajadzības gadījumā izdarot vakcinēšanu.

(7) Infekcijas gadījumā vakcinētās cūkas var kļūt par šķietami veselām vīrusa nēsātājām un turpmāk izplatīt vīrusu. Līdz ar to vakcīnu izmantošanu var atļaut tikai ārkārtas gadījumos.

(8) Saskaņā ar Zinātniskās komitejas atzinumu marķētās vakcīnas, kas spēj izsaukt aizsargimunitāti, kas nošķirama no imūnreakcijas,

---

([1]) OV C 29 E, 30.1.2001., 199. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2001. gada 14. jūnija atzinums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*).
([3]) OV C 123, 25.4.2001., 69. lpp.
([4]) OV C 148, 18.5.2001., 21. lpp.
([5]) OV L 47, 21.2.1980., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

▼B

ko izsauc dabiska infekcija ar savvaļas vīrusu, ar atbilstošu laboratorijas testu starpniecību var kļūt par noderīgu papildlīdzekli klasiskā cūku mēra kontrolei zonās ar augstu cūku blīvumu, līdz ar to izvairoties no masveidīgas dzīvnieku nokaušanas. Tāpēc ieteicams izstrādāt Kopienas kārtību, kādā apstiprina šādus diskriminējošus testus, kad būs pārvarēti ierobežojumi, kas vēl ir raksturīgi šādiem testiem, un atļaut dalībvalstīm vajadzības gadījumā ārkārtas situācijā ieviest marķētu vakcīnu izmantošanu.

(9) Savvaļas cūku saslimšanas gadījumā būtu jāpiemēro īpaši apkarošanas pasākumi.

(10) Būtu jāizstrādā noteikumi, lai garantētu, ka klasiskā cūku mēra diagnosticēšanai izmanto saskaņotu kārtību un metodes, ietverot Kopienas references laboratorijas izveidi, kā arī references laboratoriju izveidi dalībvalstīs.

(11) Būtu jāizstrādā noteikumi vajadzīgās sagatavotības nodrošināšanai, lai efektīvi risinātu ārkārtas situācijas, kas attiecas uz vienu vai vairākiem klasiskā cūku mēra uzliesmojumiem, jo īpaši sastādot to apkarošanas plānus un izveidojot kontroles centrus un ekspertu grupas.

(12) Daži no pasākumiem, kas līdz šim pieņemti Kopienā klasiskā cūku mēra uzliesmojuma gadījumā, saskaņā ar Direktīvu 80/217/EEK, būtu jāmaina, lai ņemtu vērā zinātnes attīstību, jaunu diagnostikas līdzekļu un vakcīnu izstrādi, kā arī pieredzi, kas gūta pēc nesenajiem klasiskā cūku mēra uzliesmojumiem Kopienā.

(13) Pieredze rāda, ka pārtikas atkritumu izbarošana cūkām var radīt klasiskā cūku mēra vīrusa izplatības risku, ja nav efektīvu apstrādes kontroles pasākumu. Līdz Kopiena pieņem pasākumus attiecībā uz tādu atkritumu apstrādi, ir ieteicams no šā brīža aizliegt to izmantošanu cūku barošanā. Turklāt to īpaši bīstamā rakstura dēļ pārtikas atkritumi no starptautiskajiem transporta līdzekļiem arī turpmāk būtu jāiznīcina.

(14) Lai nodrošinātu nepārtrauktību diagnostikas darba koordinācijai, ko veic kompetento valsts laboratoriju aizgādībā, "Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule, Hannover", kas norīkots ar Padomes Lēmumu 81/859/EEK ([1]), būtu jāapstiprina par Kopienas references laboratoriju, un juridiskās noteiktības labad minētais lēmums būtu jāatceļ.

(15) Būtu jāparedz iespēja ātri izdarīt grozījumus šajā direktīvā un tās pielikumos, lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību.

(16) Šīs direktīvas izpildei vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka procedūras Komisijai piešķirto izpildpilnvaru īstenošanai ([2]).

(17) Šai direktīvai nebūtu jāietekmē dalībvalstu saistības attiecībā uz VII pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanas termiņiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķi

Ar šo direktīvu ievieš obligātos Kopienas pasākumus klasiskā cūku mēra ierobežošanai.

([1]) OV L 319, 7.11.1981., 20. lpp. Lēmums grozīts ar Lēmumu 87/65/EEK (OV L 34, 5.2.1987., 54. lpp.).
([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

a) "cūka" ir jebkurš cūku dzimtas dzīvnieks, ieskaitot savvaļas cūkas;

b) "savvaļas cūka" ir cūka, kas netiek turēta vai audzēta saimniecībā;

c) "saimniecība" ir jebkura lauku saimniecība vai citas telpas kādas dalībvalsts teritorijā, kur pastāvīgi vai uz laiku tiek audzētas vai turētas cūkas. Šajā definīcijā nav ietvertas kautuves, transporta līdzekļi un iežogoti apgabali, kur tur savvaļas cūkas un kur tās var medīt; minētajiem iežogotajiem apgabaliem jābūt tāda izmēra un struktūras, lai nevarētu piemērot 5. panta 1. punktā noteiktos pasākumus;

d) "diagnostikas rokasgrāmata" ir klasiskā cūku mēra diagnostikas rokasgrāmata, kas minēta 17. panta 3. punktā;

e) "cūka, kas ir iespējami inficēta ar klasiskā cūku mēra vīrusu" ir jebkura cūka vai cūkas liemenis, kas uzrāda klīniskās pazīmes vai uzrāda pēcnāves audu bojājumus vai reakciju uz laboratorijas testiem, kas veikti saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu, un norāda uz iespējamu klasiskā cūku mēra klātbūtni;

f) "klasiskā cūku mēra gadījums" vai "cūka, kas inficēta ar klasisko cūku mēri" ir jebkura cūka vai cūkas liemenis,

— kurā oficiāli apstiprinātas klasiskā cūku mēra klīniskās pazīmes vai pēcnāves audu bojājumi, vai

— kurā slimības klātbūtne ir oficiāli apstiprināta pēc laboratorijas pārbaudes, kas veikta saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu;

g) "klasiskā cūku mēra uzliesmojums" ir saimniecība, kurā konstatēts viens vai vairāki klasiskā cūku mēra gadījumi;

h) "sākotnējais uzliesmojums" ir uzliesmojums Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīvas 82/894/EEK par dzīvnieku slimību izziņošanu Kopienā ([1]) 2. panta d) apakšpunkta nozīmē;

i) "inficētā zona" ir kādas dalībvalsts zona, kurā pēc viena vai vairāku klasiskā cūku mēra gadījumu apstiprināšanas attiecībā uz savvaļas cūkām slimības apkarošanas pasākumi ir ieviesti saskaņā ar 15. vai 16. pantu;

j) "savvaļas cūku sākotnējais saslimšanas gadījums ar klasisko cūku mēri" ir jebkurš saslimšanas gadījums ar klasisko cūku mēri, kas konstatēts savvaļas cūkām zonā, kurā nav ieviesti pasākumi saskaņā ar 15. vai 16. pantu;

k) "savvaļas cūku metapopulācija" ir jebkura savvaļas cūku grupa vai apakšpopulācija, kam ir ierobežoti kontakti ar citām grupām vai apakšpopulācijām;

l) "uzņēmīga savvaļas cūku populācija" ir tā savvaļas cūku populācijas daļa, kam nav izstrādājusies imunitāte pret klasiskā cūku mēra vīrusu;

m) "īpašnieks" ir jebkura fiziska vai juridiska persona vai personas, kam ir īpašumā cūkas vai kam uzticēta minēto dzīvnieku turēšana, par finansiālu atlīdzību vai bez tās;

n) "kompetenta iestāde" ir kompetentā iestāde nozīmē, kas minēta 2. panta 6. punktā Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas

([1]) OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2000/556/EK (OV L 235, 19.9.2000., 27. lpp.).

▼B

piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīviem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu ([1]);

l) "valsts pilnvarots veterinārārsts" ir veterinārārsts, ko norīko dalībvalsts kompetentā iestāde;

p) "pārstrāde" ir viens no augsta riska materiālu apstrādes veidiem, kas noteikts Padomes Direktīvas 90/667/EEK ([2]) 3. pantā, un kas piemērojams tādā veidā, lai novērstu klasiskā cūku mēra vīrusa izplatības risku;

q) "pārtikas atkritumi" ir jebkuri atkritumi no pārtikas, kas paredzēta cilvēkiem un kas saņemta no restorāniem, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem vai virtuvēm, tostarp rūpnieciskajām virtuvēm, un no lauksaimnieku vai personu, kas tur cūkas, mājsaimniecībām;

r) "marķēta vakcīna" ir vakcīna, kas var izraisīt aizsargimunitāti, ko var atšķirt no imūnreakcijas, ko izsauc dabiska infekcija ar savvaļas vīrusu, izmantojot laboratorijas testus, ko veic saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu;

s) "nonāvēšana" ir cūku nonāvēšana Padomes 1993. gada 22. decembra Direktīvas 93/119/EEK par dzīvnieku aizsardzību nokaušanas vai nonāvēšanas laikā ([3]) 2. panta 6. punkta nozīmē;

t) "nokaušana" ir cūku nokaušana Direktīvas 93/119/EEK 2. panta 7. punkta nozīmē;

u) "augsta cūku blīvuma zona" ir jebkurš ģeogrāfisks apgabals 10 km rādiusā ap saimniecību, kurā atrodas cūkas, kas, iespējams, ir inficētas vai ir inficētas ar klasiskā cūku mēra vīrusu, un kur cūku blīvums ir lielāks nekā 800 cūkas uz kvadrātkilometru; attiecīgajai saimniecībai jāatrodas vai nureģionā, kas definēts Padomes Direktīvas 64/432/EEK ([4]) 2. panta 2. punkta p) apakšpunktā, un kur saimniecībā turēto cūku blīvums ir lielāks nekā 300 cūkas uz kvadrātkilometru, vai mazāk nekā 20 kilometru attālumā no tāda reģiona;

v) "kontaktsaimniecība" ir saimniecība, kur pašas saimniecības atrašanās vietas dēļ personu, cūku vai transporta līdzekļu pārvietošanas rezultātā vai citā veidā var būt ienests klasiskais cūku mēris.

3. pants

Paziņojums par klasisko cūku mēri

1. Dalībvalstis nodrošina, ka par klasiskā cūku mēra klātbūtni vai iespējamu klātbūtni obligātā kārtā un nekavējoties jāziņo kompetentajai iestādei.

2. Neierobežojot spēkā esošos Kopienas noteikumus par paziņojumu izdarīšanu par dzīvnieku slimību uzliesmojumiem, dalībvalsts, kuras teritorijā apstiprina klasisko cūku mēri,

a) saskaņā ar I pielikumu paziņo par slimību un sniedz informāciju Komisijai un pārējām dalībvalstīm par

([1]) OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

([2]) Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīva 90/677/EEK, ar ko nosaka veterinārus noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes atkritumu izvietošanu un pārstrādi, to laišanu tirgū un attiecībā uz patogēnu novēršanu dzīvnieku vai zivju izcelsmes barībā, kā arī groza Direktīvu 90/425/EEK (OV L 363, 27.12.1990., 51. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

([3]) OV L 340, 31.12.1993., 21. lpp.

([4]) Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām (OV L 121 29.7.1964., 1977./64. lpp.) Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2001/298/EK (OV L 102, 12.4.2001., 63. lpp.)

▼B

— klasiskā cūku mēra uzliesmojumiem, kas apstiprināti saimniecībās,

— klasiskā cūku mēra gadījumiem, kas apstiprināti kautuvēs vai transporta līdzekļos,

— apstiprinātiem savvaļas cūku sākotnējiem saslimšanas gadījumiem ar klasisko cūku mēri,

— epidemioloģiskās izmeklēšanas, kas veikta saskaņā ar 8. pantu, rezultātiem;

b) sniedz informāciju Komisijai un pārējām dalībvalstīm par turpmākiem gadījumiem, kas apstiprināti attiecībā uz savvaļas cūkām ar klasisko cūku mēri inficētā zonā saskaņā ar 16. panta 3. punkta a) apakšpunktu un 4. punktu.

3. Šīs direktīvas I pielikuma noteikumus var papildināt vai grozīt saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto kārtību.

4. pants

Pasākumi, ko pieņem, ja kādā saimniecībā rodas aizdomas par cūku iespējamo inficēšanos ar klasisko cūku mēri

1. Ja saimniecībā atrodas viena vai vairākas ar klasiskā cūku mēra vīrusu iespējami inficētas cūkas, tad dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatā noteikto kārtību nekavējoties sāk oficiālu izmeklēšanu, lai apstiprinātu vai izslēgtu minētās slimības klātbūtni.

Ja saimniecību apmeklē valsts pilnvarots veterinārārsts, tad jāpārbauda arī reģistrs un cūku identifikācijas zīmes, kas minētas Padomes 1992. gada 27. novembra Direktīvas 92/102/EEK par dzīvnieku identificēšanu un reģistrēšanu ([1]) 4. un 5. pantā.

2. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka klasiskā cūku mēra iespējamo klātbūtni saimniecībā nevar izslēgt, tad tā nosaka saimniecībai oficiālu uzraudzību un īpaši izdod rīkojumu

a) saskaitīt visas dažādo kategoriju cūkas saimniecībā un sastādīt to katras kategorijas cūku sarakstu, kas jau ir slimas, beigtas vai varētu būt inficētas; sarakstu papildina ar jauniem datiem, lai ņemtu vērā cūku dzimšanas un nāves gadījumus aizdomu laikposmā; informāciju, kas minēta sarakstā, iesniedz pēc pieprasījuma, un to var pārbaudīt katrā apmeklējumā;

b) lai visas cūkas saimniecībā būtu ierobežotas savos aizgaldos vai būtu norobežotas kādā citā vietā, kur tās var izolēt;

c) nevienu cūku nedrīkst ievest saimniecībā vai izvest no tās. Kompetentā iestāde vajadzības gadījumā var attiecināt aizliegumu par izvešanu no saimniecības arī uz citām dzīvnieku sugām un pieprasīt piemērot atbilstošus pasākumus, lai iznīcinātu grauzējus vai kukaiņus;

d) bez kompetentās iestādes izsniegtas atļaujas no saimniecības nedrīkst izvest nevienu cūkas liemeni;

e) bez kompetentās iestādes izsniegtas atļaujas no saimniecības nedrīkst izvest gaļu, cūku izcelsmes produktus, cūku spermu, olšūnas un embrijus, dzīvnieku barību, instrumentus, materiālus vai atkritumus, kas var pārnest klasisko cūku mēri; no saimniecības neizved gaļu, cūku izcelsmes produktus, spermu, olšūnas un embrijus Kopienas iekšējai tirdzniecībai;

f) personu iekļūšana saimniecībā vai izkļūšana no tās drīkst notikt tikai ar rakstisku kompetentās iestādes atļauju;

([1]) OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp. Direktīva grozīta ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

▼B

f) transporta līdzekļu iekļūšana saimniecībā vai izkļūšana no tās drīkst notikt tikai ar rakstisku kompetentās iestādes atļauju;

h) ēku, kur izvietotas cūkas, kā arī pašas saimniecības ieejās un izejās izmanto atbilstošus dezinfekcijas līdzekļus; visas personas, kas iekļūst cūku saimniecībā vai izkļūst no tās, ievēro atbilstošus higiēnas pasākumus, kas vajadzīgi, lai samazinātu klasiskā cūku mēra vīrusa izplatības risku. Turklāt visus transporta līdzekļus, pirms tie izbrauc no saimniecības, rūpīgi dezinficē;

i) epidemioloģisku izmeklēšanu veic saskaņā ar 8. pantu.

3. Ja epidemioloģiskā situācija to prasa un, jo īpaši, ja saimniecība, kurā ir iespējami slimās cūkas, atrodas augsta cūku blīvuma zonā, tad kompetentā iestāde

a) var piemērot 5. panta 1. punktā minētos pasākumus saimniecībā, kas minēta šā panta 2. punktā; tomēr, ja kompetentā iestāde uzskata, ka nosacījumi to atļauj, tā var minētos pasākumus ierobežot un piemērot tikai attiecībā uz tām cūkām, par kurām ir aizdomas, ka tās ir inficētas ar klasiskā cūku mēra vīrusu, un tikai tajā saimniecības daļā, kur minētās cūkas tur, ar noteikumu, ka minētās cūkas izvieto, tur un baro pilnīgi atsevišķi no pārējām cūkām saimniecībā. Jebkurā gadījumā no cūkām pēc nonāvēšanas paņem pietiekamu skaitu paraugu, lai būtu iespējams apstiprināt vai izslēgt klasiskā cūku mēra vīrusa klātbūtni, saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu;

b) var izveidot pagaidu kontrolzonu ap 2. punktā minēto saimniecību; cūku saimniecībām minētajā zonā piemēro daļu vai visus pasākumus, kas minēti 1. vai 2. punktā.

4. Pasākumus, kas paredzēti 2. punktā, neatsauc, iekams aizdomas par klasisko cūku mēri nav oficiāli izslēgtas.

5. pants

Pasākumi, ko piemēro, ja kādā saimniecībā cūkām apstiprina klasiskā cūku mēra klātbūtni

1. Gadījumos, kad kādā saimniecībā oficiāli apstiprina klasiskā cūku mēra klātbūtni, dalībvalstis nodrošina, lai papildus pasākumiem, kas minēti 4. panta 2. punktā, kompetentā iestāde noteiktu, ka

a) visas cūkas tajā saimniecībā nekavējoties jānonāvē oficiālā uzraudzībā un tā, lai novērstu klasiskā cūku mēra vīrusa izplatību pārvadāšanas vai nonāvēšanas laikā;

b) no cūkām saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu pēc nonāvēšanas jāpaņem pietiekams paraugu skaits, lai varētu konstatēt, kādā veidā klasiskā cūku mēra vīruss iekļuva saimniecībā un cik ilgi tas tur varētu būt bijis, pirms tika paziņots par slimību;

c) nobeigušos vai nonāvēto cūku liemeņi jāpārstrādā oficiālā uzraudzībā;

d) to cūku gaļa, kas nokautas laikā starp iespējamo slimības ienešanu saimniecībā un oficiālo pasākumu veikšanu, pēc iespējas jāizseko un jāpārstrādā oficiālā uzraudzībā;

e) cūku spermu, olšūnas un embrijus, kas iegūti saimniecībā laikā starp iespējamo slimības ienešanu saimniecībā un oficiālo pasākumu veikšanu, izseko un iznīcina oficiālā uzraudzībā tā, lai novērstu klasiskā cūku mēra izplatības risku;

f) visas vielas un atkritumi, kas var būt inficēti, tādi kā dzīvnieku barība, jāpakļauj apstrādei, kas nodrošina klasiskā cūku mēra vīrusa iznīcināšanu; visi vienreiz lietojami materiāli, kas var būt inficēti, jo īpaši tie, ko izmanto kaušanas operācijās, būtu jāiznīcina; minētos noteikumus piemēro saskaņā ar valsts pilnvarota veterinārārsta norādījumiem;

▼B

g) pēc cūku iznīcināšanas ēkas, ko izmantoja cūku izvietošanai, transporta līdzekļus, ko izmantoja minēto cūku vai to liemeņu pārvadāšanai, kā arī iekārtas, pakaišus, kūtsmēslus un pussķidros mēslus, kas var būt inficēti, tīra un dezinficē vai apstrādā saskaņā ar 12. pantu;

h) slimības sākotnējā uzliesmojuma gadījumā klasiskā cūku mēra vīrusa izolātu pakļauj laboratorijas procedūrai, kas noteikta diagnostikas rokasgrāmatā, lai identificētu ģenētisko tipu;

i) epidemioloģisku izmeklēšanu veic saskaņā ar 8. pantu.

2. Gadījumos, kad uzliesmojumu apstiprina kādā laboratorijā, zooloģiskajā dārzā, dabas parkā vai iežogotā apgabalā, kur cūkas tur zinātniskiem mērķiem vai mērķiem, kas saistīti ar sugu vai retu šķirņu saglabāšanu, attiecīgās dalībvalstis var nolemt atkāpties no 1. punkta a) un e) apakšpunkta, ar noteikumu, ka netiek apdraudētas Kopienas pamatintereses.

Šo lēmumu nekavējoties paziņo Komisijai.

Komisija visos gadījumos nekavējoties izskata situāciju kopā ar attiecīgo dalībvalsti un, cik drīz vien iespējams, Pastāvīgajā veterinārijas komitejā. Vajadzības gadījumā saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto kārtību pieņem slimības izplatības novēršanas pasākumus, kas var ietvert ārkārtas vakcināciju saskaņā ar 19. pantā noteikto kārtību.

6. pants

Pasākumi, ko pieņem gadījumā, ja klasiskā cūku mēra klātbūtni apstiprina saimniecībās, kas sastāv no dažādām ražotnēm

1. Ja klasiskā cūku mēra klātbūtni apstiprina saimniecībās, kas sastāv no divām vai vairākām atsevišķām ražotnēm, un lai varētu pabeigt cūku nobarošanu, kompetentā iestāde var nolemt atkāpties no 5. panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumiem attiecībā uz veselu cūku ražotnēm inficētajā saimniecībā, ar noteikumu, ka valsts pilnvarots veterinārārsts apstiprinājis, ka minēto ražotņu struktūra, izmērs un attālums starp tām, kā arī tur veicamās darbības ir tādas, ka ražotnes nodrošina pilnīgi atsevišķas materiāltehniskās bāzes cūku izvietošanai, turēšanai un barošanai, tā lai vīruss nevarētu izplatīties no vienas ražotnes uz citu.

2. Ja izmanto 1. punktā minēto atkāpi, tad dalībvalstis sastāda sīki izstrādātus noteikumus minētās atkāpes piemērošanai, ņemot vērā piedāvātās dzīvnieku veselības garantijas.

3. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, nekavējoties par to paziņo Komisijai. Komisija visos gadījumos nekavējoties izskata situāciju kopā ar attiecīgo dalībvalsti un, cik drīz vien iespējams, Pastāvīgajā veterinārijas komitejā. Vajadzības gadījumā slimības izplatības novēršanas pasākumus pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto kārtību.

7. pants

Pasākumi kontaktsaimniecībās

1. Saimniecības atzīst par kontaktsaimniecībām, ja valsts pilnvarots veterinārārsts konstatē vai, pamatojoties uz epidemioloģisko izmeklēšanu, kas veikta saskaņā ar 8. pantu, uzskata, ka klasiskais cūku mēris var būt pārnests vai nu no citām saimniecībām uz saimniecību, kas minēta 4. vai 5. pantā, vai no saimniecības, kas minēta 4. vai 5. pantā, uz citām saimniecībām.

Tādās saimniecībās piemēro noteikumus, kas paredzēti 4. punktā, līdz aizdomas par klasisko cūku mēri tiek oficiāli izslēgtas.

2. Ja epidemioloģiskā situācija to prasa, tad kompetentā iestāde kontaktsaimniecībās, kas minētas šā panta 1. punktā, piemēro 5. panta 1. punktā paredzētos pasākumus.

▼B

No cūkām pēc nonāvēšanas saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu paņem pietiekamu skaitu paraugu, lai būtu iespējams apstiprināt vai izslēgt klasiskā cūku mēra vīrusa klātbūtni minētajās saimniecībās.

3. Galvenie kritēriji un riska faktori, kas jāņem vērā, kontaktsaimniecībās piemērojot 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos pasākumus, izklāstīti V pielikumā. Lai ņemtu vērā zinātnes attīstību un pieredzi minētos kritērijus un riska faktorus saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto kārtību var turpmāk grozīt vai papildināt.

8. pants

Epidemioloģiskā izmeklēšana

Dalībvalstis nodrošina, ka epidemioloģisko izmeklēšanu attiecībā uz domājamiem klasiskā cūku mēra uzliesmojumu gadījumiem veic, pamatojoties uz aptaujas anketām, kas sagatavotas saskaņā ar 22. pantā minētajiem ārkārtas rīcības plāniem.

Tāda izmeklēšana attiecas vismaz uz:

a) laikposmu, kādā klasiskā cūku mēra vīruss var būt bijis saimniecībā, pirms par slimību tika paziņots vai par to radās aizdomas;

b) klasiskā cūku mēra iespējamo izcelsmi saimniecībā un citu saimniecību identifikāciju, kur cūkas var būt tikušas inficētas no viena un tā paša avota;

c) personu, transporta līdzekļu, cūku, liemeņu, spermas, gaļas vai citu materiālu, kas var būt pārnesuši vīrusu uz attiecīgajām saimniecībām vai no tām, kustību.

Ja minētās izmeklēšanas rezultāti liecina, ka klasiskais cūku mēris var būt izplatījies no vai uz saimniecībām, kas atrodas citās dalībvalstīs, tad tūlīt informē Komisiju un attiecīgās dalībvalstis.

9. pants

Aizsardzības un uzraudzības zonu izveide

1. Tiklīdz attiecībā uz cūkām kādā saimniecībā oficiāli apstiprināta klasiskā cūku mēra diagnoze, kompetentā iestāde izveido aizsardzības zonu vismaz 3 kilometru rādiusā ap uzliesmojuma vietu, kas, savukārt, pati iekļauta uzraudzības zonā vismaz 10 kilometru rādiusā.

Attiecīgajās zonās piemēro pasākumus, kas minēti 10. un 11. pantā.

2. Veidojot zonas, kompetentajai iestādei jāņem vērā:

a) saskaņā ar 8. pantu veiktās epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultāti;

b) ģeogrāfiskā situācija, jo īpaši dabiskās vai mākslīgās robežas;

c) saimniecību atrašanās vieta un tuvums;

d) cūku tirdzniecības un aprites modeļi un kautuvju pieejamība;

e) pieejamā materiāltehniskā bāze un personāls, lai kontrolētu jebkuru cūku pārvietošanu minētajās zonās, jo īpaši, ja kaušanai paredzētās cūkas jāpārvieto no to izcelsmes saimniecības.

3. Ja kāda zona ietver vairāku dalībvalstu teritorijas, tad attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas, lai izveidotu šo zonu.

4. Kompetentā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, tostarp izmanto labi redzamas izkārtnes un brīdinājuma zīmes, kā arī masu informācijas līdzekļus, tādus kā presi un televīziju, lai nodrošinātu, ka visas personas aizsardzības un uzraudzības zonā pilnībā apzinās ierobežojumus, kas ir spēkā saskaņā ar 10. un 11. pantu, un veic tādus pasākumus, kādus tā uzskata par vajadzīgiem, lai nodrošinātu minēto pasākumu pienācīgu izpildi.

▼B

10. pants

Pasākumi izveidotajā aizsardzības zonā

1. Dalībvalstis nodrošina, lai aizsardzības zonā piemērotu šādus pasākumus:

a) pēc iespējas drīzāk saskaitītu visas saimniecības; ne vēlāk kā septiņas dienas pēc aizsardzības zonas izveides minētās saimniecības apmeklētu valsts pilnvarotu veterinārārsts, lai veiktu cūku klīnisko izmeklēšanu un pārbaudītu reģistru un cūku identifikācijas zīmes, kas minētas Direktīvas 92/102/EEK 4. un 5. pantā;

b) ja kompetentā iestāde nav atļāvusi veikt pārvietošanu, kas minēta f) punktā, tad tiktu aizliegta cūku pārvietošana un pārvadāšana pa publiskajiem vai privātajiem autoceļiem, izņemot, vajadzības gadījumā, saimniecību palīgceļus. Šis aizliegums nav jāpiemēro attiecībā uz cūku tranzītu pa autoceļu vai dzelzceļu, ja nav paredzēta izkraušana vai apstāšanās. Turklāt saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto kārtību var piešķirt atkāpi attiecībā uz nokaušanai paredzētām cūkām, ko ved no vietas ārpus aizsardzības zonas uz kautuvi, kas atrodas minētajā zonā, tūlītējai nokaušanai;

c) smagās mašīnas un citi transporta līdzekļi un iekārtas, ko izmanto cūku vai citu mājdzīvnieku vai materiālu, kas var būt inficēti (piem., liemeņu, lopbarības, kūtsmēslu, pusšķidro kūtsmēslu utt.), pārvadāšanai, būtu iztīrīti, dezinficēti un apstrādāti pēc iespējas drīzāk pēc inficēšanas saskaņā ar 12. pantā minētajiem noteikumiem un kārtību. Neviena smagā mašīna vai transporta līdzeklis, kas izmantots cūku pārvadāšanā, nedrīkst izbraukt no zonas, iekams tas nav iztīrīts, dezinficēts, to nav pārbaudījusi kompetentā iestāde, un nav saņemta kompetentās iestādes atļauja;

d) nevienu citu mājdzīvnieku nedrīkst ievest saimniecībā vai no tās izvest bez kompetentās iestādes atļaujas;

e) par visām beigtajām vai slimajām cūkām saimniecībā tūlīt ziņo kompetentajai iestādei, kas veic atbilstošu izmeklēšanu saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatā noteikto kārtību;

f) cūkas nedrīkst izvest no saimniecības, kur tās tur, vismaz 30 dienas pēc inficēto saimniecību sākotnējās tīrīšanas un dezinfekcijas. Pēc 30 dienām, ievērojot 3. punktā izklāstītos nosacījumus, kompetentā iestāde var atļaut izvest cūkas no minētās saimniecības, to tiešai pārvešanai uz

— kompetentās iestādes izraudzītu kautuvi, vēlams aizsardzības vai uzraudzības zonā, tūlītējai nokaušanai,

— pārstrādes uzņēmumu vai piemērotu vietu, kur cūkas tūlīt nokauj un to liemeņus oficiālā uzraudzībā pārstrādā, vai

— ārkārtējos apstākļos - uz citām telpām, kas atrodas aizsardzības zonā. Dalībvalstis, kas izmanto šo noteikumu, tūlīt informē par to Komisiju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā;

g) cūku spermu, olšūnas un embrijus neizved no saimniecībām, kas atrodas aizsardzības zonā;

h) visas personas, kas iekļūst cūku saimniecībās vai izkļūst no tām, ievēro atbilstošus higiēnas pasākumus, kas vajadzīgi, lai samazinātu klasiskā cūku mēra vīrusa izplatības risku.

2. Ja aizliegumus, kas paredzēti 1. punktā, saglabā spēkā vairāk nekā 30 dienas, jo notikuši turpmāki slimības uzliesmojumi un tāpēc cūku turēšanā rodas dzīvnieku labturības vai citas problēmas, tad, ievērojot 3. punktā izklāstītos nosacījumus, kompetentā iestāde pēc pamatota pieprasījuma saņemšanas no īpašnieka var atļaut izvest cūkas no saimniecības aizsardzības zonas, to tiešai pārvešanai uz

▼B

a) kompetentās iestādes izraudzītu kautuvi, vēlams aizsardzības vai uzraudzības zonā, tūlītējai nokaušanai;

b) pārstrādes uzņēmumu vai piemērotu vietu, kur cūkas tūlīt nokauj un to liemeņus oficiālā uzraudzībā pārstrādā; vai

c) ārkārtējos apstākļos - uz citām telpām, kas atrodas aizsardzības zonā. Dalībvalstis, kas izmanto šo noteikumu, tūlīt informē par to Komisiju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, tad kompetentā iestāde var atļaut izvest cūkas no attiecīgās saimniecības, ar nosacījumu, ka

a) valsts pilnvarots veterinārārsts veicis saimniecībā esošo cūku, un jo īpaši to, kas jāpārvieto, klīnisko izmeklēšanu, tajā skaitā noteicis ķermeņa temperatūru daļai dzīvnieku un pārbaudījis reģistru un cūku identifikācijas zīmes, kas minētas Direktīvas 92/102/EEK 4. un 5. pantā;

b) iepriekšminētās pārbaudes un izmeklējumi nav pierādījuši klasisko cūku mēri un atbilst Direktīvas 92/102/EEK noteikumiem;

c) cūkas pārvadā transporta līdzekļos, ko aizzīmogojusi kompetentā iestāde;

d) transporta līdzekli un iekārtas, ko izmantoja cūku pārvadāšanā, pēc pārvadāšanas tūlīt iztīra un dezinficē saskaņā ar 12. pantā minētajiem noteikumiem;

e) ja cūkas jānokauj vai jānonāvē, tad no tām saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu paņem pietiekamu skaitu paraugu, lai būtu iespējams apstiprināt vai izslēgt klasiskā cūku mēra vīrusa klātbūtni minētajās saimniecībās;

f) ja cūkas jāpārved uz kautuvi, tad

— kompetento iestādi, kas atbild par kautuvi, informē par nodomu sūtīt uz turieni cūkas, un minētā kompetentā iestāde informē nosūtītāja kompetento iestādi par to atvešanu,

— pēc atvešanas uz kautuvi minētās cūkas tur un nokauj atsevišķi no pārējām cūkām,

— pirmsnāves un pēcnāves pārbaudē, ko veic norīkotajā kautuvē, kompetentā iestāde ņem vērā visas pazīmes, kas norāda uz klasiskā cūku mēra klātbūtni,

— svaigo gaļu no minētajām cūkām vai nu pārstrādā vai marķē ar speciālu zīmogu, kas minēts Padomes Direktīvas 72/461/EEK ([1]) 5.a pantā, un vēlāk apstrādā saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Padomes Direktīvas 80/215/EEK ([2]) 4. panta 1. punktā. To izdara uzņēmumā, ko izraudzījusies kompetentā iestāde. Gaļu nosūta uz minēto uzņēmumu ar nosacījumu, ka krava pirms nosūtīšanas ir aizzīmogota un paliek aizzīmogota pārvadāšanas laikā.

4. Pasākumus aizsardzības zonā turpina piemērot vismaz tik ilgi, līdz

a) veikta inficēto saimniecību tīrīšana un dezinfekcija;

b) cūkas visās saimniecībās bijušas pakļautas klīniskām un laboratorijas pārbaudēm, kas veiktas saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu, lai noteiktu iespējamo klasiskā cūku mēra vīrusa klātbūtni.

([1]) Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīva 72/461/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu (OV L 302, 31.12.1972., 24. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

([2]) Padomes 1980. gada 22. janvāra Direktīva 80/215/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem (OV L 47, 21.1.1980., 4. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

▼B

Pārbaudes, kas minētas b) apakšpunktā, nenotiek agrāk par 30 dienām pēc sākotnējo tīrīšanas un dezinfekcijas pasākumu pabeigšanas inficētajās saimniecībās.

11. pants

Pasākumi izveidotajā uzraudzības zonā

1. Dalībvalstis nodrošina, lai uzraudzības zonā piemērotu šādus pasākumus:

a) tiktu saskaitītas visas cūku saimniecības;

b) ja kompetentā iestāde nav to atļāvusi, tad tiktu aizliegta cūku pārvietošana un pārvadāšana pa publiskajiem vai privātajiem autoceļiem, vajadzības gadījumā izņemot saimniecību palīgceļus. Šis aizliegums nav jāpiemēro cūku tranzītam pa autoceļu vai dzelzceļu, ja nav paredzēta izkraušana vai apstāšanās, un nokaušanai paredzētām cūkām, ko ved no vietas ārpus uzraudzības zonas uz kautuvi minētajā zonā, tūlītējai nokaušanai;

c) smagās mašīnas un citi transporta līdzekļi un iekārtas, ko izmanto cūku vai citu mājdzīvnieku vai materiālu, kas var būt inficēti (piem., liemeņu, lopbarības, kūtsmēslu, pussķidro kūtsmēslu, utt.), pārvadāšanai, būtu iztīrīti, dezinficēti un apstrādāti pēc iespējas drīzāk pēc inficēšanas, saskaņā ar 12. pantā minētajiem noteikumiem un kārtību. Neviena smagā mašīna vai transporta līdzeklis, kas izmantots cūku pārvadāšanā, nedrīkst izbraukt no zonas, pirms tas nav iztīrīts un dezinficēts;

d) pirmajās septiņās dienās pēc zonas izveides bez kompetentās iestādes atļaujas nevienu citu mājdzīvnieku nedrīkst ne ievest saimniecībā, ne izvest no tās;

e) par visām beigtajām vai slimajām cūkām saimniecībā tūlīt ziņo kompetentajai iestādei, kas veic atbilstošu izmeklēšanu saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatā noteikto kārtību;

f) cūkas nedrīkst izvest no saimniecības, kur tās tur, vismaz 21 dienu pēc inficēto saimniecību sākotnējās tīrīšanas un dezinfekcijas. Pēc 21 dienas, ievērojot 10. panta 3. punktā izklāstītos nosacījumus, kompetentā iestāde var atļaut izvest cūkas no minētās saimniecības, to tiešai pārvešanai uz

   — kompetentās iestādes izraudzītu kautuvi, vēlams aizsardzības vai uzraudzības zonā, tūlītējai nokaušanai,

   — pārstrādes uzņēmumu vai piemērotu vietu, kur cūkas tūlīt nokauj un to liemeņus oficiālā uzraudzībā pārstrādā, vai

   — ārkārtējos apstākļos, uz citām telpām, kas atrodas aizsardzības vai uzraudzības zonā. Dalībvalstis, kas izmanto šo noteikumu, tūlīt informē par to Komisiju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā.

   Tomēr, ja cūkas jāpārved uz kautuvi, tad pēc dalībvalsts lūguma, kam pievienots attiecīgs pamatojums, un saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto kārtību, var pieļaut atkāpes no noteikumiem, kas izklāstīti 10. panta 3. punkta e) apakšpunktā un f) apakšpunkta ceturtajā ievilkumā, jo īpaši attiecībā uz minēto cūku gaļas marķēšanu un tās turpmāko izmantošanu, un apstrādāto produktu galamērķi;

g) cūku spermu, olšūnas un embrijus neizved no saimniecībām, kas atrodas uzraudzības zonā;

h) visas personas, kas iekļūst cūku saimniecībās vai izkļūst no tām, ievēro atbilstošus higiēnas pasākumus, kas vajadzīgi, lai samazinātu klasiskā cūku mēra vīrusa izplatības risku.

2. Ja aizliegumus, kas paredzēti 1. punktā, saglabā vairāk nekā 30 dienas, jo notikuši turpmāki slimības uzliesmojumi un tāpēc cūku turēšanā rodas dzīvnieku labturības vai citas problēmas, tad, ievērojot

▼B

10. panta 3. punktā izklāstītos nosacījumus, kompetentā iestāde pēc pamatota pieprasījuma saņemšanas no īpašnieka var atļaut izvest cūkas no saimniecības uzraudzības zonā, to tiešai pārvešanai uz

a) kompetentās iestādes izraudzītu kautuvi, vēlams aizsardzības vai uzraudzības zonā, tūlītējai nokaušanai;

b) pārstrādes uzņēmumu vai piemērotu vietu, kur cūkas tūlīt nokauj un to liemeņus oficiālā uzraudzībā pārstrādā; vai

c) ārkārtējos apstākļos - uz citām telpām, kas atrodas aizsardzības vai uzraudzības zonā. Dalībvalstis, kas izmanto šo noteikumu, tūlīt informē par to Komisiju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā.

3. Pasākumus uzraudzības zonā turpina piemērot vismaz tik ilgi, līdz

a) veikta inficēto saimniecību tīrīšana un dezinfekcija;

b) cūkas visās saimniecībās bijušas pakļautas klīniskām un, vajadzības gadījumā, laboratorijas pārbaudēm, kā noteikts diagnostikas rokasgrāmatā, lai noteiktu iespējamo klasiskā cūku mēra vīrusa klātbūtni.

Pārbaudes, kas minētas b) punktā, nenotiek agrāk par 20 dienām pēc sākotnējo tīrīšanas un dezinfekcijas pasākumu pabeigšanas inficētajās saimniecībās.

12. pants

Tīrīšana un dezinfekcija

1. Dalībvalstis nodrošina, lai

a) izmantojamos dezinfekcijas līdzekļus un to koncentrācijas oficiāli būtu apstiprinājusi kompetentā iestāde;

b) tīrīšanu un dezinfekciju veiktu oficiālā uzraudzībā saskaņā ar

— valsts pilnvarota veterinārārsta norādījumiem un

— tīrīšanas, dezinfekcijas un apstrādes principiem un kārtību, kas noteikta II pielikumā.

2. Tīrīšanas un dezinfekcijas principus un kārtību, kas noteikta II pielikumā, var vēlāk grozīt vai papildināt, lai ņemtu vērā zinātnes attīstību un pieredzi, saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto kārtību.

13. pants

Cūku populācijas atjaunošana saimniecībās pēc slimības uzliesmojumiem

1. Cūku audzēšanas atsākšana, kas minēta 5. pantā, saimniecībās nenotiek agrāk kā 30 dienas pēc tīrīšanas un dezinfekcijas operāciju pabeigšanas, saskaņā ar 12. pantu.

2. Atsākot cūku audzēšanu, ņem vērā lauksaimniecības veidu, ko praktizē attiecīgajā saimniecībā, un to atsāk atbilstīgi šādai kārtībai:

a) attiecībā uz cūku saimniecībām ar āra aplokiem, cūku audzēšanu atsāk ar kontrolcūku ievešanu, kas ir pārbaudītas un kam konstatēts negatīvs rezultāts attiecībā uz antivielām pret klasiskā cūku mēra vīrusu vai kuru izcelsme ir saimniecībās, uz kurām nav attiecināti nekādi ierobežojumi, kas saistīti ar klasisko cūku mēri. Saskaņā ar kompetentās iestādes prasībām kontrolcūkas izvieto pa visu inficēto saimniecību un no tām ņem paraugus 40 dienas pēc tam, kad tās izvietotas saimniecībā, un saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu tām pārbauda antivielu klātbūtni.

Ja neviena no cūkām nav izstrādājusi antivielas pret klasiskā cūku mēra vīrusu, tad cūku populāciju var atjaunot pilnībā. Nevienu cūku

▼B

nedrīkst izvest no saimniecības, iekams nav pieejami negatīvi seroloģiskās izmeklēšanas rezultāti;

b) attiecībā uz visiem pārējiem audzēšanas veidiem - cūku audzēšanas atsākšana notiek vai nu saskaņā ar a) punktā paredzētajiem pasākumiem, vai tās pamatā ir pilna populācijas atjaunošana, ar noteikumu, ka

— visas cūkas 20 dienās atved no saimniecībām, uz kurām nav attiecināti nekādi ierobežojumi, kas saistīti ar klasisko cūku mēri,

— cūkas atjaunotajā ganāmpulkā pakļauj seroloģiskajai izmeklēšanai saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu. Paraugu ņemšanu minētajai izmeklēšanai veic agrākais 40 dienas pēc pēdējo cūku atvešanas,

— nevienu cūku nedrīkst izvest no saimniecības, iekams nav pieejami negatīvi seroloģiskās izmeklēšanas rezultāti.

3. Tomēr, ja pagājuši vairāk nekā seši mēneši pēc tīrīšanas un dezinfekcijas operāciju pabeigšanas saimniecībā, tad kompetentā iestāde var atļaut atkāpi no noteikumiem, kas iepriekš noteikti 2. punktā, ņemot vērā epidemioloģisko situāciju.

14. pants

Pasākumi, ko pieņem, ja rodas un apstiprinās aizdomas par klasiskā cūku mēra klātbūtni attiecībā uz cūkām kautuvē vai transporta līdzeklī

1. Ja ir aizdomas par klasiskā cūku mēra vīrusa klātbūtni kautuvē vai transporta līdzeklī, tad dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde tūlīt sāk oficiālu izmeklēšanu, lai apstiprinātu vai izslēgtu minētās slimības klātbūtni, saskaņā ar kārtību, kas noteikta diagnostikas rokasgrāmatā.

2. Ja saslimšanas gadījumu ar klasisko cūku mēri konstatē kautuvē vai transporta līdzeklī, tad kompetentā iestāde nodrošina, lai

a) visus uzņēmīgos dzīvniekus kautuvē vai transporta līdzeklī tūlīt nokautu;

b) iespējami inficēto dzīvnieku liemeņus, subproduktus un dzīvnieku izcelsmes atkritumus pārstrādātu oficiālā uzraudzībā;

c) ēku un iekārtu, tostarp transporta līdzekļu, tīrīšana un dezinfekcija notiktu valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā saskaņā ar 12. pantu;

d) epidemioloģisko izmeklēšanu veiktu, kā paredzēts 8. pantā, *mutatis mutandis*;

e) klasiskā cūku mēra vīrusa izolātu pakļautu laboratorijas procedūrai, kas noteikta diagnostikas rokasgrāmatā, lai identificētu vīrusa ģenētisko tipu;

f) pasākumus, kas minēti 7. pantā, piemērotu saimniecībā, no kuras tika atvestas inficētās cūkas vai liemeņi, un pārējās kontaktsaimniecībās. Ja vien epidemioloģiskajā izmeklēšanā nenorāda citādi, tad pasākumus, kas noteikti 5. panta 1. punktā, piemēro inficēto cūku vai liemeņu izcelsmes saimniecībā;

g) neatjaunotu dzīvnieku nokaušanu vai pārvadāšanu vismaz 24 stundas pēc tīrīšanas un dezinfekcijas operāciju pabeigšanas saskaņā ar 12. pantu.

▼B

15. pants

Pasākumi, ko pieņem, ja rodas un apstiprinās aizdomas par savvaļas cūku iespējamu inficēšanos ar klasisko cūku mēri

1. Tūlīt pēc tam, kad kādas dalībvalsts kompetentā iestāde saņēmusi informāciju, ka savvaļas cūkas ir iespējami inficētas, tā veic visus vajadzīgos pasākumus, lai apstiprinātu vai izslēgtu slimību, sniedzot informāciju cūku īpašniekiem un medniekiem un izmeklējot visas savvaļas cūkas, kas nošautas vai atrastas beigtas, ietverot laboratorijas pārbaudes.

2. Tiklīdz apstiprināts savvaļas cūku sākotnējais saslimšanas gadījums ar klasisko cūku mēri, dalībvalsts kompetentā iestāde, lai samazinātu slimības izplatību, nekavējoties

a) izveido ekspertu grupu, kuras sastāvā ietilpst veterinārārsti, mednieki, zoologi un epidemiologi. Ekspertu grupa palīdz kompetentajai iestādei

   — pētīt epidemioloģisko situāciju un definēt inficēto zonu, saskaņā ar 16. panta 3. punkta b) apakšpunkta noteikumiem,

   — izstrādāt atbilstošus pasākumus, kas jāpiemēro inficētajā zonā papildus tiem, kas minēti b) un c) apakšpunktā; minētie pasākumi var ietvert medību aizliegumu un aizliegumu barot savvaļas cūkas,

   — sastādīt apkarošanas plānu, kas jāiesniedz Komisijai saskaņā ar 16. pantu,

   — veikt revīzijas, lai pārbaudītu pasākumu efektivitāti, kas pieņemti, lai apkarotu klasisko cūku mēri inficētajā zonā;

b) tūlīt norīko oficiālu uzraudzību cūku saimniecībām definētajā inficētajā zonā un īpaši norīko, lai

   — tiktu oficiāli saskaitītas visas cūku kategorijas visās saimniecībās; īpašnieks pastāvīgi atjauno skaitīšanas datus. Informāciju par skaitīšanas rezultātiem iesniedz pēc pieprasījuma, un to var pārbaudīt katrā pārbaudē. Tomēr, kas attiecas uz cūku saimniecībām ar āra aplokiem, pirmo skaitīšanu var veikt uz provizorisku aprēķinu pamata,

   — visas cūkas saimniecības tiktu turētas savos aplokos vai kādā citā vietā, kur tās var izolēt no savvaļas cūkām. Savvaļas cūkas nedrīkst piekļūt nevienam materiālam, kas vēlāk var nonākt saskarē ar cūkām saimniecībā,

   — nevienu cūku neievestu saimniecībā un no tās neizvestu, izņemot, ja to atļāvusi kompetentā iestāde, ņemot vērā epidemioloģisko situāciju,

   — ēkai, kurā izvietotas cūkas, kā arī pašas saimniecības ieejās un izejās izmantotu atbilstošus dezinfekcijas līdzekļus,

   — visām personām, kas nonāk saskarē ar savvaļas cūkām, piemērotu piemērotus higiēnas pasākumus, lai samazinātu klasiskā cūku mēra vīrusa izplatības risku, un tādi pasākumi var ietvert pagaidu aizliegumu personām, kas bijušas saskarē ar savvaļas cūkām, iekļūt cūku saimniecībā,

   — visām beigtajām vai slimajām cūkām ar klasiskā cūku mēra pazīmēm saimniecībā tiktu pārbaudīta klasiskā cūku mēra klātbūtne,

   — cūku saimniecībā neienestu nevienu savvaļas cūkas, kas nošauta vai atrasta beigta, daļu, kā arī nekādus materiālus vai iekārtas, kas varētu būt inficētas ar klasiskā cūku mēra vīrusu,

   — cūkas, to spermu, embrijus vai olšūnas neizvestu no inficētās zonas Kopienas iekšējai tirdzniecībai;

▼B

c) norīko, lai visas savvaļas cūkas, kas nošautas vai atrastas beigtas definētajā inficētajā zonā, pārbaudītu valsts pilnvarots veterinārārsts un lai tām veiktu klasiskā cūku mēra pārbaudi saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu. Visu to dzīvnieku, kam atrasts klasiskā cūku mēra vīruss, liemeņus pārstrādā oficiālā uzraudzībā. Ja tādas pārbaudes izrādās negatīvas attiecībā uz klasisko cūku mēri, tad dalībvalstis piemēro pasākumus, kas noteikti Padomes Direktīvas 92/45/EEK ([1]) 11. panta 2. punktā. Daļas, kas nav paredzētas lietošanai cilvēku uzturā, pārstrādā oficiālā uzraudzībā;

d) nodrošina, ka klasiskā cūku mēra vīrusa izolātu pakļauj laboratorijas procedūrai, kas noteikta diagnostikas rokasgrāmatā, lai identificētu vīrusa ģenētisko tipu.

3. Ja klasiskā cūku mēra vīrusu atrod savvaļas cūkām kādā dalībvalsts teritorijā, kas atrodas tuvu kādas citas dalībvalsts teritorijai, tad attiecīgās dalībvalstis sadarbojas slimības kontroles pasākumu izstrādē.

16. pants

Klasiskā cūku mēra apkarošanas plāni savvaļas cūku populācijā

1. Neierobežojot 15. pantā noteiktos pasākumus, dalībvalstis 90 dienās pēc tam, kad apstiprināts savvaļas cūku sākotnējais saslimšanas gadījums ar klasisko cūku mēri, iesniedz Komisijai rakstisku to pasākumu plānu, ko pieņem slimības apkarošanai zonā, kas definēta kā inficēta, un to pasākumu plānu, ko piemēro saimniecībām minētajā zonā.

Komisija izskata plānu, lai noteiktu, vai tas ļauj sasniegt vēlamo mērķi. Plānu, vajadzības gadījumā ar grozījumiem, apstiprina saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto kārtību.

Plānu var vēlāk grozīt vai papildināt, lai ņemtu vērā situācijas attīstību.

Ja minētie grozījumi attiecas uz inficētās zonas pārdefinēšanu, tad dalībvalstis nodrošina, lai Komisija un pārējās dalībvalstis būtu tūlīt informētas par minētajiem grozījumiem.

Ja grozījumi attiecas uz citiem plāna noteikumiem, tad dalībvalstis iesniedz grozīto plānu Komisijai pārbaudei un iespējamam apstiprinājumam saskaņā ar kārtību, kas minēta 27. panta 2. punktā.

2. Pēc pasākumu, kas paredzēti 1. punktā minētajā plānā, apstiprināšanas, tie datumā, ko nolemj pie apstiprināšanas, aizstāj sākotnējos pasākumus, kas noteikti 15. pantā.

3. Plāns, kas minēts 1. punktā, ietver informāciju par

a) epidemioloģisko izmeklēšanu un pārbaužu, kas veiktas saskaņā ar 15. pantu, rezultātiem, un slimības ģeogrāfisko izplatību;

b) definēto inficēto zonu attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Definējot inficēto zonu, kompetentā iestāde ņem vērā

— veikto epidemioloģisko izmeklēšanu rezultātus un slimības ģeogrāfisko izplatību,

— savvaļas cūku populāciju zonā,

— lielu dabisku vai mākslīgu šķēršļu pastāvēšanu, kas var kavēt savvaļas cūku pārvietošanos;

c) organizācijām, kas cieši sadarbojas un izveidotas starp biologiem, mednieki, mednieku organizācijām, savvaļas aizsardzības dienes-

([1]) Padomes 1992. gada 16. jūnija Direktīva 92/45/EEK par sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības problēmām, kas attiecas uz medību dzīvnieku nonāvēšanu un medījuma gaļas laišanu tirgū (OV L 268, 14.9.1992., 35. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/79/EK (OV L 24, 30.1.1998., 31. lpp.).

▼B

tiem un veterinārajiem dienestiem (dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības);

d) informācijas kampaņām, kas jāorganizē, lai palielinātu mednieku izpratni par pasākumiem, kas viņiem jāpieņem apkarošanas plāna ietvaros;

e) īpašām pūlēm, kas veltītas, lai noteiktu savvaļas cūku metapopulāciju skaitu un atrašanās vietu inficētajā zonā un ap to;

f) aptuveno savvaļas cūku metapopulāciju skaitu un to lielumu inficētajā zonā un ap to;

g) īpašām pūlēm, kas veltītas, lai noteiktu infekcijas apmēru savvaļas cūku populācijā, izmeklējot savvaļas cūkas, ko nošāvuši mednieki vai kas atrastas beigtas, un veicot laboratorijas pārbaudes, tajā skaitā epidemioģiskos izmeklējumus pa vecuma grupām;

h) pasākumiem, kas pieņemti, lai samazinātu slimības izplatību, kas notiek savvaļas cūku pārvietošanās dēļ un/vai saskares dēļ starp savvaļas cūku metapopulācijām; minētie pasākumi var ietvert medību aizliegumu;

i) pasākumiem, kas pieņemti, lai samazinātu uzņēmīgo savvaļas cūku un jo īpaši jauno sivēnu populāciju;

j) prasībām, kas jāizpilda mednieciem, lai novērstu jebkādu slimības izplatību;

k) savvaļas cūku, kas atrastas beigtas vai nošautas, iznīcināšanas metodi, kuras pamatā ir

— pārstrāde oficiālā uzraudzībā, vai

— valsts pilnvarota veterinārārsta pārbaude vai pārbaude ar laboratorijas testiem, kā paredzēts diagnostikas rokasgrāmatā. Visu dzīvnieku, kam atrasts klasiskā cūku mēra vīruss, liemeņus pārstrādā oficiālā uzraudzībā. Ja tāda testēšana izrādās negatīva attiecībā uz klasisko cūku mēri, tad dalībvalstis piemēro pasākumus, kas noteikti Direktīvas 92/45/EEK 11. panta 2. punktā. Daļas, kas nav paredzētas lietošanai cilvēku uzturā, pārstrādā oficiālā uzraudzībā;

l) epidemioloģisko izmeklēšanu, kas veikta katrai savvaļas cūkai, kas nošauta vai atrasta beigta. Izmeklēšanā ietilpst arī aptaujas anketas izpilde, kurā sniedz informāciju par

— ģeogrāfisko apgabalu, kur dzīvnieku atrada beigtu vai nošāva,

— datumu, kurā dzīvnieku atrada beigtu vai nošāva,

— personu, kas atrada vai nošāva dzīvnieku,

— cūkas vecumu un dzimumu,

— ja dzīvnieks ir nošauts, tad pazīmes pirms nošaušanas,

— ja dzīvnieks atrasts beigts, tad liemeņa stāvokli,

— laboratorijas izmeklējumu rezultātiem;

m) uzraudzības programmām un profilakses pasākumiem, kas piemērojami saimniecībām definētajā inficētajā zonā, un vajadzības gadījumā tās apkārtnē, tajā skaitā dzīvnieku pārvadāšanai un pārvietošanai zonā, no zonas un uz to; tādi pasākumi ietver vismaz aizliegumu izvest cūkas, to spermu, embrijus vai olšūnas no inficētās zonas Kopienas iekšējai tirdzniecībai;

n) citiem kritērijiem, kas jāpiemēro, lai atceltu pasākumus, ko slimības apkarošanai veic definētajā zonā, un pasākumus, ko piemēro saimniecībām minētajā zonā;

o) iestādi, kuras kompetencē ir par plāna izpildi atbildīgo dienestu uzraudzība un koordinācija;

▼B

p) sistēmu, kas izveidota, lai ekspertu grupa, kas norīkota saskaņā ar 15. panta 2. punkta a) apakšpunktu, varētu regulāri izskatīt apkarošanas plāna rezultātus;

q) slimības uzraudzības pasākumiem, ko ievieš pēc tam, kad pagājuši vismaz 12 mēneši pēc pēdējā apstiprinātā savvaļas cūku saslimšanas gadījuma ar klasisko cūku mēri definētajā inficētajā zonā; minētie uzraudzības pasākumi ir spēkā vismaz 12 mēnešus un ietver vismaz tos pasākumus, kas jau ieviesti saskaņā ar g), k) un l) apakšpunktu.

4. Komisijai un pārējām dalībvalstīm reizi sešos mēnešos nosūta ziņojumu par epidemioloģisko situāciju definētajā zonā un par apkarošanas plāna rezultātiem.

Sīkāk izstrādātus noteikumus attiecībā uz informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz šajā sakarā, var pieņemt saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto kārtību.

17. pants

Diagnostikas kārtība un bioloģiskās drošības prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) diagnostikas procedūras, paraugu ņemšana un laboratorijas pārbaudes, lai noteiktu klasiskā cūku mēra klātbūtni, tiek veiktas saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu,

b) valsts laboratorija atbild par diagnozes metožu un standartu koordinēšanu katrā dalībvalstī saskaņā ar III pielikuma noteikumiem.

2. Valstu laboratorijas, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā, sadarbojas ar Kopienas references laboratoriju, kas minēta IV pielikumā. Neierobežojot Lēmuma 90/424/EEK noteikumus, un jo īpaši tā 28. pantu, laboratorijas pilnvaras un pienākumi ir tie, kas izklāstīti minētajā pielikumā.

3. Lai nodrošinātu vienotu klasiskā cūku mēra diagnosticēšanas kārtību, divos mēnešos pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā un saskaņā ar kārtību, kas minēta 26. panta 2. punktā, apstiprina klasiskā cūku mēra diagnostikas rokasgrāmatu, kurā nosaka vismaz:

a) obligātās bioloģiskās drošības prasības un kvalitātes standartus, kas jāievēro klasiskā cūku mēra diagnostikas laboratorijām un attiecībā uz paraugu pārvadāšanu;

b) kritērijus un kārtību, kas jāievēro, kad veic klīniskās un pēcnāves pārbaudes, lai apstiprinātu vai izslēgtu klasiskā cūku mēra klātbūtni;

c) kritērijus un kārtību, kas jāievēro, kad ņem paraugus no dzīvām cūkām vai to liemeņiem, lai apstiprinātu vai izslēgtu klasisko cūku mēri ar laboratorijas pārbaudēm, tostarp paraugu ņemšanas metodes seroloģiskajai un virusoloģiskajai caurskatei, ko veic saistībā ar šajā direktīvā paredzēto pasākumu piemērošanu;

d) laboratorijas testus, kas jāizmanto klasiskā cūku mēra diagnostikā, tostarp

— testus, kuros pārbauda diferenciālo diagnozi starp klasiskā cūku mēra vīrusu un citiem pestivīrusiem,

— ja tas ir pieejami un piemēroti, tad testus, lai atšķirtu antivielu modeli, ko izsauc marķēta vakcīna, no modeļa, ko izsauc klasiskā cūku mēra vīrusa savvaļas tips,

— kritērijus laboratorijas testu rezultātu novērtēšanai;

e) laboratorijas tehniku klasiskā cūku mēra vīrusa izolātu ģenētiskajai tipizēšanai.

4. Lai attiecībā uz dzīvnieku veselības aizsardzību būtu garantēti atbilstoši bioloģiskās drošības nosacījumi, ar klasiskā cūku mēra vīrusu,

▼B

tā genomu, antigēniem un vakcīnām veic manipulācijas vai tos izmanto izpētei, diagnosticēšanai vai ražošanai tikai tādās vietās, uzņēmumos vai laboratorijās, ko apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Apstiprināto vietu, uzņēmumu vai laboratoriju sarakstu nodod Komisijai līdz 2003. gada 1. janvārim un vēlāk pastāvīgi papildina ar jauniem datiem.

5. Noteikumus, kas minēti III un IV pielikumā, un diagnostikas rokasgrāmatu var papildināt vai grozīt saskaņā ar kārtību, kas minēta 26. panta 2. punktā.

18. pants

Klasiskā cūku mēra vakcīnu izmantošana, izgatavošana un pārdošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) klasiskā cūku mēra vakcīnu izmantošana ir aizliegta,

b) manipulācijas ar klasiskā cūku mēra vakcīnām, to ražošana, uzglabāšana, piegāde, izplatīšana un pārdošana Kopienas teritorijā notiek tikai oficiālā uzraudzībā.

2. Vajadzības gadījumā saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto kārtību var pieņemt noteikumus attiecībā uz klasiskā cūku mēra vakcīnu ražošanu, iepakošanu, izplatīšanu un krājumu stāvokli Kopienā.

19. pants

Ārkārtas vakcinācija cūku saimniecībās

1. Neatkarīgi no 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta, ja klasisko cūku mēri apstiprina cūku saimniecībās un pieejamie epidemioloģiskie dati liecina, ka tas draud izplatīties, tad saskaņā ar kārtību un noteikumiem, kas izklāstīti šā panta 2. līdz 9. punktā, cūku saimniecībās var ieviest ārkārtas vakcināciju.

2. Neierobežojot 5. panta 2. punkta noteikumus, galvenie kritēriji un riska faktori, kas jāņem vērā, piemērojot ārkārtas vakcināciju, izklāstīti VI pielikumā. Minētos kritērijus un riska faktorus var turpmāk grozīt vai papildināt, lai ņemtu vērā zinātnes attīstību un pieredzi, saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto kārtību.

3. Ja kāda dalībvalsts grasās ieviest vakcināciju, tad tā iesniedz Komisijai ārkārtas vakcinācijas plānu, kurā ietver vismaz šādu informāciju:

a) slimības situācija, kuras rezultātā tiek lūgta ārkārtas vakcinācija;

b) tā ģeogrāfiskā apgabala platība, kurā jāveic ārkārtas vakcinācija, un cūku saimniecību skaits šajā apgabalā;

c) cūku kategorijas un aptuvenais vakcinējamo cūku skaits;

d) izmantojamā vakcīna;

e) vakcinācijas kampaņas ilgums;

f) vakcinēto dzīvnieku identifikācija un reģistrācija;

g) cūku un cūku izcelsmes produktu aprites pasākumi;

h) kritēriji, ko ņems vērā, lai nolemtu, vai kontaktsaimniecībās piemēros vakcināciju vai pasākumus, kas minēti 7. panta 2. punktā;

i) citi jautājumi, kas piemēroti ārkārtas situācijā, tostarp klīniskās un laboratorijas pārbaudes, kas jāveic ar vakcinētajās saimniecībās vai citās saimniecībās, kas atrodas vakcinācijas zonā, paņemtajiem paraugiem, jo īpaši ja jāizmanto marķēta vakcīna.

▼B

Komisija nekavējoties izskata plānu sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti. Saskaņā ar kārtību, kas minēta 27. panta 2. punktā, ārkārtas vakcinācijas plānu var apstiprināt vai arī pirms apstiprināšanas var lūgt izdarīt grozījumus un papildinājumus.

Saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto kārtību, ārkārtas vakcinācijas plānu var vēlāk grozīt vai papildināt, lai ņemtu vērā situācijas attīstību.

4. Neierobežojot 10. un 11. pantu, dalībvalsts, kas veic ārkārtas vakcināciju, nodrošina, ka vakcinācijas laikposmā

a) no vakcinācijas zonas neizved dzīvas cūkas, izņemot, ja tās jāpārved tūlītējai nokaušanai uz kautuvi, ko izraudzījusies kompetentā iestāde un kas atrodas vakcinācijas zonā vai tuvu minētajai zonai, vai uz piemērotu vietu, kur tās tūlīt nokauj un to liemeņus pārstrādā oficiālā uzraudzībā;

b) visu svaigo cūkgaļu, kas iegūta no ārkārtas vakcinācijā vakcinētajām cūkām, vai nu pārstrādā vai marķē un apstrādā saskaņā ar noteikumiem, kas minēti 10. panta 3. punkta f) apakšpunkta ceturtajā ievilkumā;

c) spermu, olšūnas un embrijus, kas iegūti no vakcinējamām cūkām 30 dienas pirms vakcinācijas, izseko un iznīcina oficiālā uzraudzībā.

5. Noteikumus, kas minēti 4. punktā, piemēro vismaz 6 mēnešus pēc vakcinācijas operāciju pabeigšanas attiecīgajā zonā.

6. Saskaņā ar kārtību, kas minēta 27. panta 2. punktā, un pirms 5. punktā minētā sešu mēnešu laikposma beigām pieņem pasākumus, lai aizliegtu

a) izvest seropozitīvās cūkas no saimniecības, kur tās tur, izņemot tūlītējai nokaušanai;

b) ņemt spermu, embrijus vai olšūnas no seropozitīvām cūkām;

c) izvest seropozitīvu sivēnmāšu sivēnus no to izcelsmes saimniecības, izņemot pārvešanu uz

— kautuvi tūlītējai nokaušanai,

— kompetentās iestādes izraudzītu saimniecību, no kuras tie jānosūta tieši uz kautuvi,

— saimniecību, pēc tam kad ir saņemts negatīvs rezultāts no seroloģiskā testa uz antivielām pret klasiskā cūku mēra vīrusu.

7. Atkāpjoties no 3. punkta, dalībvalsts var pieņemt lēmumu ieviest ārkārtas vakcināciju ar noteikumu, ka netiek apdraudētas Kopienas intereses un tiek izpildīti šādi nosacījumi:

a) jāsastāda ārkārtas vakcinācijas pamatplāns saskaņā ar 22. pantu. Konkrētais plāns un lēmums pieņemt ārkārtas vakcināciju jāpaziņo Komisijai pirms vakcinācijas operāciju sākuma;

b) papildus informācijai, kas minēta 3. punktā, plānā jāparedz, ka visas cūkas saimniecībās, kur jāizmanto vakcīna, tiks nokautas vai nonāvētas pēc iespējas drīzāk pēc vakcinācijas operāciju beigām saskaņā ar 4. punkta a) apakšpunktu, un svaigo gaļu, kas iegūta no minētajām cūkām, vai nu pārstrādās vai marķēs un apstrādās saskaņā ar noteikumiem, kas minēti 10. panta 3. punkta f) apakšpunkta ceturtajā ievilkumā.

Kad lēmums ir pieņemts, vakcinācijas plānu nekavējoties izskata Pastāvīgajā veterinārijas komitejā. Saskaņā ar kārtību, kas minēta 27. panta 2. punktā, minēto plānu var apstiprināt vai arī pirms apstiprināšanas var lūgt izdarīt grozījumus un papildinājumus.

8. Neatkarīgi no noteikumiem, kas izklāstīti 5. un 6. punktā, 4. punktā paredzētos pasākumus var atcelt pēc tam, kad

a) visas cūkas saimniecībās, kur tika izmantota vakcīna, ir nokautas vai nonāvētas saskaņā ar 4. punkta a) apakšpunktu, un no minētajām

▼B

cūkām iegūtā svaigā gaļa ir vai nu pārstrādāta vai marķēta un apstrādāta saskaņā ar 10. panta 3. punkta f) apakšpunkta ceturto ievilkumu;

b) visas saimniecības, kurās ir turētas vakcinētās cūkas, iztīrītas un dezinficētas saskaņā ar 12. pantu.

Ja 4. punktā paredzētos pasākumus atceļ, tad dalībvalstis nodrošina arī to, ka

a) cūku audzēšanu iepriekš minētajās saimniecībās atsāk ne agrāk kā 10 dienas pēc tīrīšanas un dezinfekcijas operāciju pabeigšanas, un pēc tam, kad visas cūkas no saimniecībām, kur tika pielietota vakcīna, ir nokautas vai nonāvētas;

b) pēc audzēšanas atsākšanas, cūkas visās saimniecībās vakcinācijas zonā tiek pakļautas klīniskām un laboratorijas pārbaudēm, kā noteikts diagnostikas rokasgrāmatā, lai noteiktu iespējamo klasiskā cūku mēra vīrusa klātbūtni. Ja cūku audzēšanu atsāk saimniecībās, kur ir lietota vakcīna, tad minētās pārbaudes notiek ne agrāk kā 40 dienas pēc cūku audzēšanas atsākšanas, kuru laikā cūkas nav atļauts izvest no saimniecības.

9. Gadījumos, kad vakcinācijas kampaņā ir izmantota marķēta vakcīna, saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto kārtību var pieļaut atkāpes no noteikumiem, kas minēti 4., 5. un 6. punktā, jo īpaši attiecībā uz vakcinēto cūku gaļas marķēšanu un tās turpmāku izmantošanu, kā arī uz apstrādāto produktu galamērķi. Tādu atļauju izsniedz, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) vakcinācijas plāns saskaņā ar 3. punktu ir apstiprināts pirms vakcinācijas operāciju sākuma,

b) attiecīgā dalībvalsts iesniegusi Komisijai īpašu lūgumu, kam pievienots visaptverošs ziņojums par vakcinācijas kampaņas izpildi, tās rezultātiem un vispārējo epidemioloģisko situāciju, un

c) saskaņā ar kārtību, kas minēta 21. pantā, veikta vakcinācijas kampaņas izpildes pārbaude uz vietas.

Atkāpju no 4., 5. un 6. punkta noteikumiem pieņemšanas pamatā ir risks, ka klasiskā cūku mēra vīruss izplatījies līdz ar vakcinēto cūku, tādu cūku atvašu vai tādu cūku izcelsmes produktu pārvietošanu vai tirdzniecību.

20. pants

Savvaļas cūku ārkārtas vakcinācija

1. Neatkarīgi no 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta, ja klasisko cūku mēri apstiprina attiecībā uz savvaļas cūkām un epidemioloģiskie dati liecina, ka tas draud izplatīties, tad saskaņā ar kārtību un noteikumiem, kas izklāstīti 2. un 3. punktā, var ieviest savvaļas cūku ārkārtas vakcināciju.

2. Ja kāda dalībvalsts grasās ieviest vakcināciju, tad tā iesniedz Komisijai ārkārtas vakcinācijas plānu, kurā ietver vismaz šādu informāciju:

a) slimības situācija, kuras rezultātā tiek lūgta ārkārtas vakcinācija;

b) ģeogrāfiskā apgabala izplatība, kurā jāveic ārkārtas vakcinācija. Jebkurā gadījumā, šis apgabals ir daļa no inficētās zonas, kas definēta saskaņā ar 16. panta 3. punkta b) apakšpunktu;

c) izmantojamās vakcīnas veids un vakcinācijas procedūra;

d) īpašās pūles, kas jāvelta, lai vakcinētu jaunos dzīvniekus;

e) sagaidāmais vakcinācijas kampaņas ilgums;

f) aptuvenais vakcinējamo savvaļas cūku skaits;

▼B

g) pasākumi, kas pieņemti, lai novērstu savvaļas cūku populācijas strauju nomaiņu;

h) vajadzības gadījumā - pasākumi, kas pieņemti, lai novērstu jebkādu vakcīnas vīrusa izplatību uz cūkām, ko tur saimniecībās;

i) sagaidāmie vakcinācijas kampaņas rezultāti un rādītāji, ko ņems vērā, lai pārbaudītu tās efektivitāti;

j) iestāde, kuras kompetencē ir par plāna izpildi atbildīgo dienestu uzraudzība un koordinācija;

k) sistēma, kas izveidota, lai ekspertu grupa, kas norīkota saskaņā ar 15. panta 2. punkta a) apakšpunktu, varētu regulāri izskatīt vakcinācijas kampaņas rezultātus;

l) citi jautājumi, kas attiecas uz ārkārtas situāciju.

Komisija nekavējoties izskata plānu sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti, jo īpaši, lai nodrošinātu tā atbilstību pasākumiem, ko piemēro saskaņā ar 16. panta 1. punktā paredzēto apkarošanas plānu.

Ja vakcinācijas zona atrodas tuvu kādas citas dalībvalsts teritorijai, kur arī ir spēkā pasākumi, lai savvaļas cūkām apkarotu klasisko cūku mēri, tad nodrošina arī atbilstību starp vakcinācijas plānu un pasākumiem, ko piemēro minētajā citā dalībvalstī.

Saskaņā ar kārtību, kas minēta 27. panta 2. punktā, ārkārtas vakcinācijas plānu var apstiprināt vai arī pirms apstiprināšanas var lūgt izdarīt grozījumus un papildinājumus.

Saskaņā ar iepriekšminēto kārtību ārkārtas vakcinācijas plānu var vēlāk grozīt vai papildināt, lai ņemtu vērā situācijas attīstību.

3. Attiecīgā dalībvalsts reizi sešos mēnešos nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm ziņojumu par vakcinācijas kampaņas rezultātiem kopā ar ziņojumu, kas minēts 16. panta 4. punktā.

21. pants

Kopienas kontrole

Komisijas eksperti sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm var veikt pārbaudes uz vietas, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu vienotu šīs direktīvas piemērošanu. Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudes, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas vajadzīga, lai viņi varētu pildīt savus pienākumus. Komisija informē kompetento iestādi par veikto pārbaužu rezultātiem.

Šā panta piemērošanas noteikumus un jo īpaši tos, kas regulē sadarbību ar attiecīgo valstu iestādēm, pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā paredzēto kārtību.

22. pants

Ārkārtas rīcības plāni

1. Katra dalībvalsts izstrādā ārkārtas rīcības plānu, kurā precizē valsts pasākumus, kas jāievieš klasiskā cūku mēra uzliesmojuma gadījumā.

Minētajā plānā jāparedz iespēja brīvi piekļūt materiāltehniskajai bāzei, iekārtām, personālam un visiem citiem piemērotiem materiāliem, kas vajadzīgi ātrai un efektīvai uzliesmojuma apkarošanai. Tajā precīzi norāda:

a) vakcīnas prasības, ko katra attiecīgā dalībvalsts uzskata par sev vajadzīgām ārkārtas vakcinācijas gadījumā;

▼B

b) reģionus, kur katrā dalībvalstī var atrast augsta cūku blīvuma zonas, lai minētajos reģionos nodrošinātu lielāku izpratnes par slimību un sagatavotības līmeni.

2. Kritēriji un prasības, kas jāpiemēro, sastādot ārkārtas rīcības plānu, ir noteikti VII pielikumā.

Saskaņā ar kārtību, kas minēta 26. panta 2. punktā, minētos kritērijus un prasības var grozīt vai papildināt, ņemot vērā īpašo klasiskā cūku mēra raksturu un progresu, kas panākts slimības kontroles pasākumu attīstībā.

3. Komisija pārbauda plānus, lai noteiktu, vai tie ļauj sasniegt vēlamo mērķi, un iesaka attiecīgajai dalībvalstij vajadzīgos grozījumus, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka tie ir saderīgi ar pārējo dalībvalstu plāniem.

Plānus, kas pēc vajadzības grozīti, apstiprina saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto kārtību.

Plānus var vēlāk grozīt vai papildināt saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto kārtību, lai ņemtu vērā situācijas attīstību. Jebkurā gadījumā katra dalībvalsts reizi piecos gados papildina plānu ar jauniem datiem un iesniedz to Komisijai apstiprināšanai saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto kārtību.

23. pants

Slimības kontroles centri un ekspertu grupas

1. Dalībvalstis nodrošina, lai klasiskā cūku mēra uzliesmojumu gadījumā tiktu tūlīt izveidots pilnībā funkcionējošs valsts slimības kontroles centrs.

2. Valsts slimības kontroles centrs vada un uzrauga vietējos slimības kontroles centru, kas minēti 3. punktā, darbību. Tas atbild par, *inter alia*,

a) vajadzīgo kontroles pasākumu noteikšanu;

b) to, lai vietējie slimības kontroles centri ātri un efektīvi ieviestu iepriekšminētos pasākumus;

c) personāla un citu resursu nodošanu vietējo slimības kontroles centru rīcībā;

d) informācijas sniegšanu Komisijai, pārējām dalībvalstīm, valsts veterinārijas organizācijām, valsts iestādēm un lauksaimniecības un tirdzniecības iestādēm;

e) ja norādīts, par ārkārtas vakcinācijas organizēšanu un vakcinācijas zonu definēšanu;

f) sadarbību ar diagnostikas laboratorijām;

g) sadarbību ar presi un citiem masu informācijas līdzekļiem;

h) sadarbību ar policijas iestādēm, lai nodrošinātu īpašus juridiskus pasākumus.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai klasiskā cūku mēra uzliesmojumu gadījumā tūlīt būtu iespējams izveidot pilnībā funkcionējošus vietējos slimības kontroles centrus.

4. Dažas valsts slimības kontroles centra funkcijas tomēr var deleģēt vietējiem slimības kontroles centriem, iesaistoties administratīvā līmenī, kas paredzēts Direktīvas 64/432/EEK 2. panta 2. punkta p) apakšpunktā, vai augstākā līmenī, ar noteikumu, ka tas neapdraud valsts slimības kontroles centra mērķus.

5. Dalībvalstis izveido pastāvīgu darbojošos ekspertu grupu, kas veic ekspertīzes, lai palīdzētu kompetentajai iestādei nodrošināt sagatavotību slimībai.

▼B

Uzliesmojuma gadījumā ekspertu grupa palīdz kompetentajai iestādei vismaz

a) veikt epidemioloģisko izmeklēšanu;

b) ņemt paraugus, veikt pārbaudes un interpretēt laboratorijas testu rezultātus;

c) izstrādāt slimības kontroles pasākumus.

6. Dalībvalstis nodrošina, lai valsts un vietējiem slimības kontroles centriem un ekspertu grupai būtu vajadzīgais personāls, materiāltehniskā bāze un iekārtas, tostarp saziņas sistēmas, un skaidra un efektīva pakļautības ķēde un vadības sistēma, lai nodrošinātu šajā direktīvā noteikto slimības kontroles pasākumu ātru ieviešanu.

Sīku informāciju par valsts un vietējo slimības kontroles centru personālu, materiāltehnisko bāzi, iekārtām, pakļautības ķēdi un vadības sistēmu un par ekspertu grupu nosaka ārkārtas rīcības plānos, kas minēti 22. pantā.

7. Turpmākus kritērijus un prasības attiecībā uz valsts slimības kontroles centra, vietējo slimības kontroles centru un ekspertu grupu funkcijām un pienākumiem var noteikt saskaņā ar 26. panta 2. punktā noteikto kārtību.

24. pants

Pārtikas atkritumu izmantošana

1. Dalībvalstis nodrošina, lai

a) pārtikas atkritumu izbarošana cūkām būtu aizliegta;

b) pārtikas atkritumi no starptautiskiem transporta līdzekļiem, tādiem kā kuģi, sauszemes transporta līdzekļi un lidaparāti, tiktu savākti un iznīcināti oficiālā uzraudzībā;

c) informācija par a) un b) apakšpunkta noteikumu piemērošanu un par attiecīgajām dalībvalstu veiktajām pārbaudēm tiktu nosūtīta Komisijai vēlākais līdz katra gada 31. oktobrim un pirmo reizi - 2003. gadā. Komisija minēto informāciju iesniedz Pastāvīgajai veterinārijas komitejai, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 68/361/EEK [1].

2. Sīki izstrādātus noteikumus par kontroles pasākumiem, kas piemērojami, un par informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz šajā sakarā, jo īpaši attiecībā uz 1. punkta c) apakšpunkta noteikumiem, var pieņemt saskaņā ar kārtību, kas minēta 26. panta 2. punktā.

3. Noteikumus, kas izklāstīti 1. un 2. punktā, piemēro līdz datumam, kad piemēro Kopienas tiesību aktus par pārtikas atkritumu izmantošanu izbarošanai cūkām, saistībā ar noteikumiem par dzīvnieku blakusproduktiem, kas nav paredzēti lietošanai uzturā vai dzīvnieku barošanai.

25. pants

Kārtība, kādā izdara grozījumus šajā direktīvā un tās pielikumos, un kārtība, kādā pieņem turpmākus sīki izstrādātus šīs direktīvas izpildes noteikumus

1. Šo direktīvu vajadzības gadījumā var grozīt Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma, lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību.

2. Tomēr šīs direktīvas pielikumus groza saskaņā ar 26. panta 2. punktā noteikto kārtību.

---

[1] OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

▼B

3. Sīki izstrādātus šīs direktīvas izpildes noteikumus var pieņemt saskaņā ar 26. panta 2. punktā noteikto kārtību.

26. pants

Parastā reglamentēšanas kārtība

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā veterinārijas komiteja, kas izveidota ar Lēmumu 68/361/EEK.

2. Ja izdara atsauci uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais laikposms ir trīs mēneši.

27. pants

Paātrinātā reglamentēšanas kārtība

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā veterinārijas komiteja, kas izveidota ar Lēmumu 68/361/EEK.

2. Ja izdara atsauci uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais laikposms ir 15 dienas.

28. pants

Atcelšana

1. Direktīvu 80/217/EEK, kas grozīta ar tiesību aktiem, kuri uzskaitīti VII pielikuma A daļā, ar šo atceļ no 2002. gada 1. jūlija, ievērojot 29. pantā noteiktos pārejas noteikumus un neierobežojot dalībvalstu saistības attiecībā uz minēto direktīvu transponēšanas termiņiem, kas noteikti VII pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto Direktīvu 80/217/EEK uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar korelāciju tabulu, kas norādīta VIII pielikumā.

2. Ar šo atceļ Lēmumu 81/859/EEK.

29. pants

Pārejas noteikumi

1. Atkāpjoties no 28. panta 1. punkta pirmās daļas, Direktīvas 80/217/EEK I un IV pielikumu turpina piemērot šīs direktīvas mērķiem, līdz stājas spēkā lēmums, ar kuru apstiprina šīs direktīvas 17. panta 3. punktā minēto diagnostikas rokasgrāmatu.

2. Plānus, kas paredzēti klasiskā cūku mēra apkarošanai savvaļas cūkās un apstiprināti saskaņā ar Direktīvas 80/217/EEK 6.a pantu, un tiek ieviesti dienā, kad stājas spēkā šī direktīva, turpina piemērot šīs direktīvas mērķiem.

Tomēr līdz 2002. gada 1. oktobrim dalībvalstis iesniedz Komisijai minēto plānu grozījumus, ņemot vērā 16. panta 3. punkta noteikumus.

Plānus, kas pēc vajadzības grozīti, apstiprina saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto kārtību.

3. Klasiskā cūku mēra kontrolei paredzētos ārkārtas rīcības plānus, kas apstiprināti saskaņā ar Direktīvas 80/217/EEK 14.b pantu un tiek

▼B

ieviesti dienā, kad stājas spēkā šī direktīva, turpina piemērot šīs direktīvas mērķiem.

Tomēr līdz 2002. gada 1. oktobrim dalībvalstis iesniedz Komisijai minēto plānu grozījumus, ņemot vērā 22. panta 3. punkta noteikumus.

Plānus, kas pēc vajadzības grozīti, apstiprina saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto kārtību.

4. Līdz šīs direktīvas piemērošanai turpmākus pārejas noteikumus klasiskā cūku mēra kontrolei var pieņemt saskaņā ar 26. panta 2. punktu.

30. pants

Transponēšana valstu tiesību aktos un piemērošana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2002. gada 31. oktobrim nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstis piemēro minētos tiesību aktus no 2002. gada 1. novembra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

31. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

32. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

Paziņojums par slimību un turpmāka epidemioloģiskā informācija, ko jāsniedz dalībvalstij, kurā ir apstiprināts klasiskais cūku mēris

1. Divdesmit četru stundu laikā pēc katra sākotnējā uzliesmojuma apstiprinājuma, savvaļas cūku sākotnējā saslimšanas gadījuma vai gadījuma kautuvē vai transporta līdzeklī, attiecīgajai dalībvalstij ar dzīvnieku slimību reģistra sistēmas starpniecību, kas izveidota saskaņā ar Padomes Direktīvas 82/894/EEK 5. pantu, jāpaziņo

   a) nosūtīšanas datums;

   b) nosūtīšanas laiks;

   c) dalībvalsts nosaukums;

   d) slimības nosaukums;

   e) uzliesmojumu vai saslimšanas gadījumu skaits;

   f) datums, kurā radās aizdomas par klasisko cūku mēri;

   g) apstiprinājuma datums;

   h) metodes, kas izmantotas apstiprināšanai;

   i) vai slimības klātbūtne ir apstiprināta savvaļas cūkām vai cūkām saimniecībā, kautuvē vai transporta līdzeklī;

   j) ģeogrāfiskais apgabals, kurā apstiprināts klasiskā cūku mēra uzliesmojums vai saslimšanas gadījums;

   k) piemērotie slimības kontroles pasākumi.

2. Ja runa ir par sākotnējiem uzliesmojumiem vai saslimšanas gadījumiem kautuvēs vai transporta līdzekļos, tad papildus datiem, kas minēti 1. punktā, attiecīgajai dalībvalstij jāsniedz arī šāda informācija:

   a) uzņēmīgo cūku skaits slimības perēklī, kautuvē vai transporta līdzeklī;

   b) beigto katras kategorijas cūku skaits saimniecībā, kautuvē vai transporta līdzeklī;

   c) par katru kategoriju – saslimstība un to cūku skaits, kurām klasiskais cūku mēris ir apstiprināts;

   d) to cūku skaits, kuras nonāvētas slimības perēklī, kautuvē vai transporta līdzeklī;

   e) pārstrādāto liemeņu skaits;

   f) slimības uzliesmojuma gadījumā, tā attālums no tuvākās cūku saimniecības;

   g) ja klasiskais cūku mēris ticis apstiprināts kautuvē vai transporta līdzeklī, tad inficēto cūku vai liemeņu saimniecības vai izcelsmes saimniecību atrašanās vieta.

3. Ja runa ir par otrreizējiem slimības uzliesmojumiem, tad 1. un 2. punktā minētā informācija jānosūta termiņā, kas noteikts Padomes Direktīvas 82/894/EEK 4. pantā.

4. Attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka iespējami ātri pēc informācijas, kas jāsniedz attiecībā uz katru klasiskā cūku mēra uzliesmojumu vai gadījumu saimniecībā, kautuvē vai transporta līdzeklī, saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, Komisijai un pārējām dalībvalstīm tiek nosūtīts rakstisks ziņojums, kurā ietverti vismaz šādi dati:

   a) datums, kurā cūkas saimniecībā, kautuvē vai transporta līdzeklī tika nonāvētas un to liemeņi pārstrādāti;

   b) to testu rezultāti, kas veikti ar paraugiem, kuri paņemti no cūkām pēc nonāvēšanas;

   c) ja piemēro 6. panta 1. punktā paredzēto atkāpi, tad nonāvēto un pārstrādāto cūku skaits un cūku skaits, kas jānokauj vēlāk, un to nokaušanai noteiktais termiņš;

   d) jebkura informācija attiecībā uz slimības iespējamo izcelsmi vai slimības izcelsmi, ja tā ir noskaidrota;

▼B

e) ja runa ir par klasiskā cūku mēra sākotnēju uzliesmojumu vai gadījumu kautuvē vai transporta līdzeklī, tad tā vīrusa ģenētiskais tips, kas izraisījis slimības uzliesmojumu vai saslimšanas gadījumu;

f) gadījumos, kad cūkas nonāvētas kontaktsaimniecībās vai saimniecībās, kur atrodas cūkas, kuras ir iespējami inficētas ar klasiskā cūku mēra vīrusu, informācija par

— nonāvēšanas datumu un katras kategorijas cūku skaitu, kas nonāvētas katrā saimniecībā,

— epidemioloģisko saikni starp klasiskā cūku mēra uzliesmojumu vai gadījumu un katru kontaktsaimniecību, vai iemesliem, kas radījuši aizdomas par klasisko cūku mēri katrā iespējami inficētajā saimniecībā,

— to laboratorijas testu rezultātiem, kas veikti ar paraugiem, kuri paņemti no cūkām saimniecībā un pēc nonāvēšanas.

Gadījumos, kad cūkas kontaktsaimniecībās nav nonāvētas, jāsniedz informācija par šāda lēmuma iemesliem.

▼B

II PIELIKUMS

Tīrīšanas un dezinfekcijas principi un kārtība

1. Vispārīgi principi un kārtība:

   a) tīrīšanas un dezinfekcijas operācijas un vajadzības gadījumā pasākumus, lai iznīcinātu grauzējus un kukaiņus, veic oficiālā uzraudzībā un saskaņā ar valsts pilnvarota veterinārārsta norādījumiem;

   b) izmantojamos dezinfekcijas līdzekļus un to koncentrācijas oficiāli apstiprinājusi kompetentā iestāde, lai nodrošinātu klasiskā cūku mēra vīrusa iznīcināšanu;

   c) dezinfekcijas līdzekļu iedarbība pirms izmantošanas jāpārbauda, jo dažu dezinfekcijas līdzekļu iedarbība ilgstošas uzglabāšanas rezultātā samazinās;

   d) dezinfekcijas līdzekļu un dezinfekcijas kārtības izvēle jāveic, ņemot vērā apstrādājamo telpu, transporta līdzekļu un objektu īpašības;

   e) nosacījumiem, ar kādiem izmanto attaukojošos līdzekļus un dezinfekcijas līdzekļus, jābūt tādiem, lai tiktu nodrošināts, ka nevājinās minēto līdzekļu efektivitāte. Īpaši jāievēro ražotāja paredzētie tehniskie rādītāji, tādi kā spiediens, minimālā temperatūra un prasītais saskares laiks;

   f) neatkarīgi no izmantotā dezinfekcijas līdzekļa, jāpiemēro šādi vispārīgi noteikumi:

      — pakaiši un fekālās vielas bagātīgi jāpiesūcina ar dezinfekcijas līdzekli,

      — zeme, grīda, rampas un sienas pēc iekārtu vai instalāciju noņemšanas vai, kur iespējams, demontāžas jāmazgā un jātīra, rūpīgi tīrot un beržot ar suku, lai netraucētu tīrīšanas un dezinfekcijas procedūras,

      — tad jāturpina piemērot dezinfekcijas līdzeklis, ievērojot minimālo saskares laiku, kas noteikts izgatavotāja ieteikumos,

      — ūdens, ko izmantoja tīrīšanas darbībās, jāiznīcina tā, lai novērstu jebkādu vīrusa izplatības risku un saskaņā ar valsts pilnvarota veterinārārsta norādījumiem;

   g) ja mazgāšanu veic ar šķidrumiem zem spiediena, tad jānovērš iepriekš notīrīto daļu atkārtota inficēšana;

   h) jāveic iekārtu, instalāciju, priekšmetu vai aizgaldu, kas var būt inficēti, mazgāšana, dezinfekcija vai iznīcināšana;

   i) pēc dezinfekcijas procedūrām jāizvairās no atkārtotas inficēšanas;

   j) tīrīšana un dezinfekcija, kas prasīta šajā direktīvā, jādokumentē saimniecībās vai transporta līdzekļa reģistrā un, ja tiek prasīts oficiāls apstiprinājums, tā jāapliecina uzraudzības valsts pilnvarotam veterinārārstam.

2. Īpašie noteikumi par tīrīšanu un dezinfekciju inficētajās saimniecībās:

   a) iepriekšēja tīrīšana un dezinfekcija:

      — dzīvnieku nonāvēšanas laikā jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai novērstu vai līdz minimumam samazinātu klasiskā cūku mēra vīrusa izplatīšanos. Tajā jāietver, *inter alia*, pagaidu dezinfekcijas iekārtu uzstādīšana, aizsargapģērba piegāde, dušas, izmantoto iekārtu, instrumentu un aprīkojuma attīrīšana un barošanas strāvas piegādes pārtraukšana ventilācijai,

      — nonāvēto dzīvnieku liemeņi jāapsmidzina ar dezinfekcijas līdzekli,

      — ja liemeņi jāizved no saimniecības pārstrādei, jāizmanto hermētiski noslēgtas tvertnes,

      — tiklīdz cūku liemeņi ir izvesti pārstrādei, tās saimniecības daļas, kur minētos dzīvniekus izvietoja un visas citu ēku, pagalmu utt. daļas, kas tika inficētas nonāvēšanas, nokaušanas vai pēcnāves pārbaudes laikā, jāizsmidzina ar dezinfekcijas līdzekļiem, kas apstiprināti izmantošanai saskaņā ar 12. pantu,

      — jebkuri audi vai asinis, kas var būt izlijušas kaušanas laikā vai pēcnāves periodā, vai redzamas inficētas vielas ēkās, pagalmos, uz instrumentiem utt., rūpīgi jāsavāc un jāpārstrādā kopā ar liemeņiem,

▼B

— izmantotajam dezinfekcijas līdzeklim jāpaliek uz apstrādātās virsmas vismaz 24 stundas;

b) beidzamā tīrīšana un dezinfekcija:

— kūtsmēsli un izmantotie pakaiši jāizved un jāapstrādā saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu,

— tauki un netīrumi jālikvidē no visām virsmām, piemērojot attaukojošu līdzekli un nomazgājot virsmas ar ūdeni,

— pēc nomazgāšanas ar ūdeni jāveic vēl viena apsmidzināšana ar dezinfekcijas līdzekli,

— pēc septiņām dienām telpas jāapstrādā ar attaukojošu līdzekli, jāizskalo ar ūdeni, jāizsmidzina ar dezinfekcijas līdzekli un vēlreiz jāizskalo ar ūdeni.

3. Inficēto pakaišu, kūtsmēslu un pussķidro kūtsmēslu dezinfekcija:

a) kūtsmēsli un izmantotie pakaiši jāsakrauj kaudzē sakaršanai, jāapsmidzina ar dezinfekcijas līdzekli un jāatstāj vismaz uz 42 dienām, vai jāiznīcina, sadedzinot vai aprokot;

b) pussķidrie kūtsmēsli jāuzglabā vismaz 42 dienas pēc pēdējā inficējošā materiāla pievienošanas, izņemot, ja kompetentās iestādes atļauj samazinātu uzglabāšanas laiku pussķidrajiem kūtsmēsliem, kas faktiski apstrādāti saskaņā ar valsts pilnvarota veterinārārsta norādījumiem, lai nodrošinātu vīrusa iznīcināšanu.

4. Tomēr, atkāpjoties no 1. un 2. punkta, ja runa ir par saimniecībām ar āra aplokiem, tad kompetentā iestāde var izveidot īpašu tīrīšanas un dezinfekcijas kārtību, ņemot vērā saimniecības veidu un klimatiskos apstākļus.

▼B

III PIELIKUMS

Valsts laboratoriju, kas nodarbojas ar klasisko cūku mēri, saraksts un pienākumi

▼M1

1. Valstu laboratorijas klasiskā cūku mēra gadījumā ir šādas:

AT	AGES: Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH — Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling (Austrian Agency for Health and Consumer Protection-Institute for veterinary investigations Mödling) Robert Koch-Gasse 17 A-2340 Mödling Tel.: +43 (0) 505 55-38112 Fax: +43 (0) 505 55-38108 E-mail: vetmed.moedling@ages.at
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
▼M2 BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт“Проф. д-р Георги Павлов”, Национална референтна лаборатория“Класическа и африканска чума свине”, бул. “Пенчо Славейков” 15, София 1606 (National Diagnostic Veterinary Research Institute “Prof. Dr. Georgi Pavlov”, National Reference Laboratory for Classical Swine Fever and African Swine Fever, 15, Pencho Slaveykov Blvd., 1606 Sofia)
▼M1 CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
▼M3 CZ	Státní veterinární ústav Jihlava Rantířovská 93 586 05 Jihlava Website: http://www.svujihlava.cz Tel.: (420) 567 14 31 11 Fax: (420) 567 14 32 62 E-mail: info@svujihlava.cz
DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald — Insel Riems Tel. (49-38351) 7-0 Fax (49-38351) 7-219 E-Mail: poststelle@fli.bund.de
DK	National Veterinary Institute, Technical University of Denmark Lindholm DK-4771 Kalvehave
▼M1 EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30, 51006 Tartu, Estonia Tel.: +372 7 386 100 Faks: + 372 7 386 102 E-post: info@vetlab.ee

▼M1

ES	Centro de Investigación en Sanidad Animal INIA-CISA Carretera de Algete-El Casar, km 8, Valdeolmos E-28130 (Madrid) Tel.: +34 916 202 216/202 300 Fax: +34 916 202 247 E-mail: arias@inia.es
FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki, Finland E-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350
FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest — LERAPP BP 53 22440 Ploufragan
GB	Veterinary Laboratories Agency New Haw, Addlestone, Weybridge Surrey KT15 3NB, UK Tel. (44-1932) 341111 Fax (44-1932) 347046
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel 2106010903

▼M3

HU	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ, Állat-egészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság Central Agricultural Office, Veterinary Diagnostic Directorate Address: 1149 Budapest, Tábornok u. 2. Mailing Address: 1581 Budapest, 146. Pf. 2. Tel.: +36 1 460-6300 Fax: +36 1 252-5177 E-mail: titkarsag@oai.hu

▼M1

IE	Virology Division Central Veterinary Research Laboratory Department of Agriculture and Food Laboratories Backweston Campus Stacumny Lane Celbridge Co. Kildare
IT	Centro di Referenza Nazionale per le Malattie da Pestivirus e da Asfivirus c/o Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Umbria e delle Marche, Via G. Salvemini n. 1, 06126 Perugia
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio 10 LT-08409 Vilnius
LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels

▼M1

LV	Nacionālais diagnostikas centrs (National Diagnostic Centre) Lejupes iela 3, Rīga, LV-1076 Tel.: +371 7620526 Fax: +371 7620434 E-mail: ndc@ndc.gov.lv
MT	Veterinary Laboratories Agency, New Haw, Addlestone, Weybridge Surrey KT15 3NB, UK. Tel.: +44 1932 341111 Fax: +44. 1932 347046
NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad
PL	Laboratory Departement of Swine Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl
PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 P-1549-011 Lisboa
▼M2 RO	Institutul de Diagnostic şi Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63, sector 5 Codul 050557, Bucureşti
▼M1 SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Virology SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674467
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, 960 86 Zvolen

▼B

2. Valsts klasiskā cūku mēra laboratoriju ziņā ir nodrošināt, lai laboratoriju pārbaudes, ko veic ar mērķi noteikt klasiskā cūku mēra klātbūtni un identificēt vīrusa izolātu ģenētisko tipu, katrā dalībvalstī tiktu veiktas saskaņā ar diagnostikas rokasgrāmatu. Tādēļ tās noslēdz speciālas vienošanās ar Kopienas references laboratoriju vai ar citām valsts laboratorijām.

3. Valsts klasiskā cūku mēra laboratorija katrā dalībvalstī atbild par standartu un diagnostikas metožu saskaņošanu katrā klasiskā cūku mēra diagnostikas laboratorijā attiecīgajā dalībvalstī. Tādēļ:

   a) tās var piegādāt diagnostikas reaģentus individuālām laboratorijām;

   b) tām jākontrolē visu minētajā dalībvalstī izmantoto diagnostikas reaģentu kvalitāte;

   c) tām regulāri jāorganizē salīdzināmie testi;

▼B

d) tām jāsaglabā klasiskā cūku mēra vīrusa izolāti no saslimšanas gadījumiem un uzliesmojumiem minētajā dalībvalstī.

▼B

IV PIELIKUMS

Kopienas references laboratorija jautājumos, kas attiecas uz klasisko cūku mēri

1. Kopienas references laboratorija jautājumos, kas attiecas uz klasisko cūku mēri, ir *Institut für Virologie, der Tierärztlichen Hochschule Hannover, Bünteweg 17, D-30559 Hannover, Germany*.

2. Kopienas references laboratorijas, kas nodarbojas ar klasisko cūku mēri, funkcijas un pienākumi ir:

   a) apspriežoties ar Komisiju, saskaņot metodes, ko izmanto dalībvalstīs klasiskā cūku mēra diagnosticēšanai, veicot šādas konkrētas darbības:

      — uzglabājot un piegādājot šūnu kultūras izmantošanai diagnostikā,

      — tipizējot, uzglabājot un piegādājot klasiskā cūku mēra vīrusa celmus seroloģiskajiem testiem un imūnserumu izgatavošanai,

      — piegādājot standartizētus serumus, konjugētos serumus un citus references reaģentus valstu laboratorijām, lai standartizētu dalībvalstīs izmantotos testus un reaģentus,

      — izveidojot un saglabājot klasiskā cūku mēra vīrusa kolekciju,

      — regulāri organizējot diagnostikas procedūru salīdzinošos testus Kopienas līmenī,

      — savācot un salīdzinot datus un informāciju par izmantotajām diagnostikas metodēm un veikto testu rezultātiem,

      — raksturojot vīrusa izolātus ar modernākajām pieejamajām metodēm, lai dotu iespēju labāk izprast klasiskā cūku mēra epizootoloģiju,

      — ejot kopsolī ar jaunākajiem pasaules līmeņa sasniegumiem klasiskā cūku mēra uzraudzības, epizootoloģijas un novēršanas jomā,

      — uzturot speciālas zināšanas par vīrusu, kas izraisa klasisko cūku mēri, un par citiem analogiem vīrusiem, lai ļautu veikt ātru diferenciālo diagnozi,

      — gūstot padziļinātas zināšanas par veterinārās imunoloģijas preparātu sagatavošanu un izmantošanu, ko izmanto klasiskā cūku mēra apkarošanai un ierobežošanai;

   b) veikt vajadzīgos priekšdarbus ekspertu apmācībai vai atkārtotai apmācībai laboratorijas diagnostikas jomā, ar mērķi saskaņot diagnostikas tehnikas;

   c) nodrošināt sagatavotu personālu, kas pieejams ārkārtas situācijās, kuras rodas Kopienā;

   d) veikt zinātniskās izpētes pasākumus un, kad vien iespējams, koordinēt minētos pasākumus, lai klasiskā cūku mēra apkarošanu padarītu efektīvāku.

▼B

V PIELIKUMS

Galvenie kritēriji un riska faktori, kas jāņem vērā, lemjot par cūku nonāvēšanu kontaktsaimniecībās

Kritēriji	Lēmums	
	Par nonāvēšanu	Pret nonāvēšanu
Klīniskās pazīmes, kas liecina par klasisko cūku mēri kontaktsaimniecībās	Jā	Nē
Cūku pārvietošana no slimības perēkļa uz kontaktsaimniecībām pēc vīrusa iespējamā ienešanas laika inficētajā saimniecībā	Jā	Nē
Kontaktsaimniecību atrašanās augsta cūku blīvuma zonā	Jā	Nē
Vīrusa iespējamā izplatība no slimības perēkļa pirms apkarošanas pasākumu piemērošanas	Masīva/nezināma	Ierobežota
Kontaktsaimniecību atrašanās 500 metru (1)attālumā no slimības perēkļa	Jā	Nē
Kontaktsaimniecību atrašanās tuvums vairāk nekā vienam slimības perēklim	Jā	Nē
Cūku skaits slimības perēklī un/vai kontaktsaimniecībās	Liels	Mazs

(1) Ja runa ir par zonām ar ļoti lielu cūku blīvumu, jāņem vērā lielāks attālums.

▼B

VI PIELIKUMS

Galvenie kritēriji un riska faktori, kas jāņem vērā, lemjot par ārkārtas vakcināciju cūku saimniecībās

Kritēriji	Lēmums	
	Par vakcinēšanu	Pret vakcinēšanu
Uzliesmojumu skaits/izplatības līkne iepriekšējās 10-20 dienās	Liels/strauji pieaug	Mazs/lēni pieaug
Saimniecības atrašanās, kur vakcināciju varētu piemērot augsta cūku blīvuma zonā	Jā	Nē
Turpmāku slimības uzliesmojumu iespējamība zonā turpmākajos divos vai vairāk mēnešos	Ļoti iespējama	Maz ticama
Pārstrādes jaudas trūkums	Jā	Nē

▼B

VII PIELIKUMS

Kritēriji un prasības, kas attiecas uz ārkārtas rīcības plāniem

Dalībvalstīm jānodrošina, lai ārkārtas rīcības plāni atbilstu vismaz šādiem kritērijiem un prasībām:

a) jāparedz noteikumi, lai garantētu, ka pastāv juridiskās pilnvaras, kas vajadzīgas ārkārtas rīcības plānu izpildei, un ka iespējams veikt ātru un efektīvu apkarošanas kampaņu;

b) jānodrošina pieeja ārkārtas fondiem, budžeta līdzekļiem un finanšu resursiem, lai segtu visus aspektus cīņā pret klasiskā cūku mēra epizootiju;

c) jāizveido pakļautības ķēde, lai nodrošinātu, ka lēmumu pieņemšanas procedūra epizootijas gadījumā ir ātra un efektīva. Vajadzības gadījumā pakļautības ķēde jāpakļauj centrālai lēmumu pieņemšanas vienībai, kuras ziņā ir vadīt visas stratēģijas cīņā pret epizootiju. Veterinārijas dienesta direktoram jābūt tādas vienības loceklim un jāveido saikne starp centrālo lēmumu pieņemšanas vienību un valsts slimības kontroles centru, kas paredzēts 23. pantā;

d) jāparedz atbilstoši resursi, kam jābūt pieejamiem, lai nodrošinātu ātru un efektīvu kampaņu, tajā skaitā laboratorijas personāls, iekārtas un infrastruktūra;

e) jāparedz norādījumu rokasgrāmata. Tajā jābūt pilnīgam, praktiskam, detalizētam visu procedūru, norādījumu un pasākumu, kas jāizmanto klasiskā cūku mēra uzliesmojuma gadījumā, aprakstam;

f) vajadzības gadījumā jāparedz sīki izstrādāti ārkārtas vakcinācijas plāni;

g) personālam regulāri jāpiedalās

   i) klīnisko pazīmju, epidemioloģisko izmeklējumu un klasiskā cūku mēra apkarošanas apmācībās;

   ii) mācību trauksmēs, ko organizē vismaz divreiz gadā;

   iii) saziņas tehnikas apmācībās, lai organizētu informācijas kampaņas attiecībā uz progresējošu epizootiju, kuru mērķauditorija ir iestādes, lauksaimnieki un veterinārārsti.

▼B

VIII PIELIKUMS

A DAĻA

Direktīva 80/217/EEK un tās turpmākie grozījumi:

(minēti 28. pantā)

Direktīva 80/1101/EEK ([1])	
Direktīva 80/1274/EEK ([2])	tikai 2. pants
Direktīva 81/476/EEK ([3])	attiecas tikai uz atsaucēm, kas izdarītas Direktīvas 80/217/EEK 1. un 2. pantā
Direktīva 84/645/EEK ([4])	
Direktīva 85/586/EEK ([5])	attiecas tikai uz atsaucēm, kas izdarītas Direktīvas 80/217/EEK 5. pantā
Direktīva 87/486/EEK ([6])	
Direktīva 91/685/EEK ([7])	
Lēmums 93/384/EEK ([8])	

([1]) OV L 325, 1.12.1980., 17. lpp.
([2]) OV L 375, 31.12.1980., 75. lpp.
([3]) OV L 186, 8.7.1981., 20. lpp.
([4]) OV L 339, 27.12.1984., 33. lpp.
([5]) OV L 372, 31.12.1985., 44. lpp.
([6]) OV L 280, 3.10.1987., 21. lpp.
([7]) OV L 377, 31.12.1991., 1. lpp.
([8]) OV L 166, 8.7.1993., 34. lpp.

▼B

B DAĻA

Termiņi transponēšanai valstu tiesību aktos

Direktīva	Transponēšanas termiņš
80/217/EEK	1981. gada 1. jūlijs
80/1101/EEK	
80/1274/EEK	1981. gada 1. jūlijs
81/476/EEK	
84/645/EEK	1985. gada 31. marts
85/586/EEK	1986. gada 1. janvāris
87/486/EEK	1987. gada 31. decembris
91/685/EEK	1992. gada 1. jūlijs

▼B

IX PIELIKUMS

Korelācijas tabula

Šajā direktīvā	Direktīvā 80/217/EEK
1. pants	1. pants
2. panta a), b), e), f), m), n), o) un q) apakšpunkts	2. panta a), e), g), h), i), j), k) un m) apakšpunkts
2. panta c), d), g), h), i), j), k), l), p), r), s), t), u), v) un w) apakšpunkts	—
3. panta 1. punkts	3. pants
3. panta 2. un 3. punkts	12. pants
4. panta 1. un 2. punkts	4. panta 1. punkts
4. panta 3. punkts	—
4. panta 4. punkts	4. panta 2. punkts
5. panta 1. punkta a), c), d), f), g) un i) apakšpunkts	5. panta 1. punkts, izņemot septīto ievilkumu
5. panta 1. punkta b), e), h) apakšpunkts un 2. punkts	—
6. pants	6. pants
7. panta 1. punkts un 2. punkta pirmā daļa	5. panta 2. punkts, 10. panta 1. punkts
7. panta 2. punkta otrā daļa un 3. punkts	—
8. panta pirmā daļa un otrās daļas b) punkts	—
8. pants, izņemot iepriekš minēto daļu un punktu	7. pants
9. panta 1. punkta pirmā daļa	9. panta 1. punkts
9. panta 1. punkta otrā daļa	—
9. panta 2., 3. un 4. punkts	9. panta 2., 3. un 10. punkts
10. panta 1. punkts, izņemot g) un h) apakšpunktus, 2. un 3. punkts	9. panta 4. punkts
10. panta 1. punkta g) un h) apakšpunkts	—
10. panta 4. punkts	9. panta 5. punkts
11. panta 1. un 2. punkts	9. panta 6. punkts
11. panta 3. punkts	9. panta 7. punkts
12. panta 1. punkts	12. pants
12. panta 2. punkts	—
13. pants, izņemot 1. punkta b) apakšpunktu	5. panta 1. punkts, septītais ievilkums
13. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
14. pants	—
15. panta 1. punkts	6.a panta 1. punkts
15. panta 2. punkta a) apakšpunkts un b) apakšpunkta piektais un astotais ievilkums	—
15. panta 2. punkta b) apakšpunkts, izņemot piekto un astoto ievilkumu	6.a panta 2. punkts
15. panta 2. punkta c) apakšpunkts	6.a panta 2.a punkts

▼B

Šajā direktīvā	Direktīvā 80/217/EEK
15. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 3. punkts	—
16. panta 1. punkts, izņemot ceturto daļu, un 2. punkts	6.a panta 3. un 4. punkts
16. panta 3. punkta b), c), g), j), k), l) un n) apakšpunkts	6.a panta 5. punkts
16. panta 1. punkta ceturtā daļa, 3. punkta a), d), e), f), h), i), m), o), p), q) apakšpunkts un 4. punkts	—
17. panta 1. un 2. punkts	11. pants
17. panta 3., 4. un 5. punkts	—
18. pants	14. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts un 5. punkts
19. panta 1. punkts, 3. punkts, izņemot h) un i) apakšpunktu, 4. punkts, izņemot c) apakšpunktu, 5. punkts un 6. punkts, izņemot b) apakšpunktu	14. panta 2., 3. un 4. punkts
19. panta 2. punkts, 3. punkta h) un i) apakšpunkts, 4. punkta c) apakšpunkts, 6. punkta b) apakšpunkts, 7. 8. un 9. punkts	—
20. pants	—
21. pants	14.a pants
22. panta 1., 2. un 3. punkts	14.b panta 1., 2. un 4. punkts
23. pants	—
24. pants	—
26. pants	16. pants
27. pants	16.a pants
28. pants	—
29. pants	—
30. pants	—
31. pants	—
32. pants	20. pants
I pielikums	—
II pielikuma 1. punkts, 2. punkta pirmais un otrais ievilkums 3. punkta b) apakšpunkts	—
II pielikuma 2. punkts, izņemot pirmo un otro ievilkumu, un 3. punkta b) apakšpunkts	V pielikums
III pielikuma 1. un 3. punkts	II pielikums
III pielikuma 2. punkts	-
IV pielikums	VI pielikums
V pielikums	—
VI pielikums	—
VII pielikums	—